

TRIBUNA POPORULUI

Abonamentul:

Un an . . . 4 Cor. | Pentru România și America:
 Un jum. an . 2 Cor. | Pe un an . . . 10 cor.
 Un număr 4 fileri.

Apare în fiecare Duminecă.

Redacția și Administrația: Strada Deák Ferenc 20.
 Inserțiunile se primesc la administrație. — Manuscripte
 nu se înapoiază. — Telefon pentru oraș și comitat 502.
 Mulțumite publice și Loc deschis costă fiecare șir 20 fil.

Un adevăr care nu trebuie uitat.

În zilele trecute s'a ținut în capitala Angliei, în Londra congresul raselor, o adunare care au fost reprezentate popoarele lumii. Adunarea a trecut, dar năcazul Ungurilor, al gazetelor din Pesta, încă nu. Mă rog, nu pot înghiți nici cum d-lor faptul destul de grav, că între atâția vorbitori, a vorbit și un român; că, făcându-se pomenire despre neosebite popoare, s'a amintit și despre poporul român din Ungaria.

Popor român în Ungaria? Se vor fi încreștat speriați reprezentanții Ungurimei la acel congres! Cum? Ei știau de-acasă că poporul românesc nu este în țara lui Arpad, ci numai niște supuși de «buzes valahe». Așa știau de-acasă, așa au învățat în școli, așa au auzit în cameră, astfel au citit la gazete. Și de-odată acolo departe, la marginea cea mai apuseană a Europei, în orașul acela mare cât un Vavilon, acolo vine un învățat și tipărește în cartea ce se împărțea congresiștilor, că între neamurile destul de înapoiate cari apasă pe alte popoare sânt și Ungurii, cari neîndreptătesc de veacuri poporul român.

Așadar adevărul pe cari ungurii nu vreau să-l vadă acasă, îi lovește în față îndată ce și pun piciorul afară din țara lor. Ceeace nu vreau să recunoască ei cari ne cunosc și atâtea veacuri, vede acum lumea întregă.

Și lumea întrdagă dă dreptate cauzei noastre, precum și altor popoare asuprite.

Astăzi gânduri nouă și frumoase nasc din capetele oamenilor luminați. Ce vor fi gândit reprezentanții Ungurilor în Londra când vor fi auzit spunându-se acolo, în adunare că «așanumitul drept al limbilor de stat e minciună, care trebuie să piară.» Că statul nu poate avea o limbă, ci poporul dintr'o țară are limba lui. Și dacă-s mai multe popoare într'o țară, atunci mai multe limbi va avea acel stat.

Adevărul, care se desprinde din tot congresul dela Londra este foarte însemnat, și nu trebuie uitat nici odată. Ni-se spune că ori-ce popor de pe pământ are dreptul să trăiască și să se desvoalte în limba lui. Dreptul acesta firesc *nime* nu i-l poate lua, ori micșora. Au trecut vremile când un popor să împileze pe altul, fără ca lumea întreagă să nu-l știe și să nu-l tragă la răspundere. Pe scurt: un popor se naște, trăiește, moare în limba sa, având aceleași drepturi ca ori care alt popor.

Pentru noi Românii nu-i nimic nou în adevărul acesta. Noi l-am spus adeseori Ungurilor. Nou, în tot lucrul este, că au venit alții să le spună acest adevăr. Și nouă ar putea să fie numai învățăturile ce ar trebui să le tragem de aici.

Mai întâi tot mai mare e numărul țarilor și meșteșugarilor noștri, cari încep să creadă că în țara aceasta numai cu limba

ungurească te poți fericii. Știindu-o. A și limbi cât de multe e foarte bine. Dar a da atâta preț unei limbi străine, încât să începi a crede că-i mai bine s'o ști aceea decât limba ta, e o greșală ș'un păcat foarte mare. O astfel de convingere nu ne mai poate însufleți să luptăm pentru drepturile limbei noastre, ne va face să ne ferim, să părăsim limba mamei, ca pe un lucru nefolositor. Cu alte cuvinte: când începi să prețuiești o limbă mai mult decât pe a ta începi a te renega, a-ți pierde naționalitatea.

Cei cari judecă așa asupra limbii se și pierd din poporul în care s'au născut. Se pierd totdeauna.

Mai departe e o *umilire josnică* să crezi, că în țara în care te-ai născut, pe care au apărât-o părinții tăi, țara strămoșilor tăi, în cari neamul nostru era băștinaș când au venit toate celelalte, că în țara asta tu, român, trăiești din mila altuia. Din mila cui? Noi știm că trăim numai din mila lui Dumnezeu și munca brațelor noastre.

E mai mult decât umilire josnică să începi a crede, că în țara aceasta trebuie să aibă mai multe drepturi, și că noi trebuie să ne mulțumim și cu ce ne dau ei, stăpânitorii de pomană.

Auzim atât de des vorbindu-se: «Ce să-i faci! Ei îs mai tari! Ei îs domni! Ei au puterea. Zău, dacă nu i ști ungurește, cu greu vei duce-o în ziua de azi».

De unde se nasc aceste gânduri negre?

Moțul.

Novelă din popor
 de Ioan Russu-Șirianu.

Sunt multe bucurii în lumea aceasta, dar noi oamenii nu le cunoaștem pe toate, pentru că așa este firea omului: trece de zece ori pe lângă un lucru, pânăce dă de el, și adeseori numai după ce a pierdut ceea ce a avut vede câtă bucurie a pierdut. Și apoi din bucuriile acestei vieți trecătoare numai puțini gustă, cei mai mulți își petrec viața luptându se cu necazurile, ori privind cum cei puțini trăesc în belșug, pânăce el roagă pe D-zeu să-i dea putere să poată răbda necazurile.

Grea și ciudată este soarta omului, și nici nu te gândești la el când te pomeniești cu raul în prag, și dacă s'a încuibat odată raul în casa omului, doamne mult trebuie să înduri pânăce scapi de el. Bucuria vine mai cu greu și trece mai iute, greutate simte numai inima când este împovorată cu dureri și suferințe.

Și în lume trăia și lelea Macrina, ce să te miri că, dacă a suferit mai mult decât s'a bucurat, dacă chiar din vremea când îi era lumea mai dragă, trebuia să lupte cu necazurile?!... Altele, care au fetit cu ea, s'au măritat bine, au întemeiat casa lor și s'au bucurat de copiii și nepoții ei, iar ea, par'că a avut cea mai rea ursită pe lume! Ea a părăsit casa unde trăia îndestulată, și a părăsit pe părinții săi și s'a măritat după un om sărac, dar care era bogat în dragoste și mai mult îi era drag de ea. Părinții ei nu au voit să se mărite dea, ea s'ar fi prăpădit însă dacă nu s'ar fi măritat după cine îi era drag. S'a măritat fără de

binecuvântarea părinților săi, după un om care pe atunci nu avea nimic, și numai ea știe cât s'a sbruciat, cât s'a strădănit pânăce și-au putut și ei face casa lor și masa lor... Și când în sfârșit erau toate bine, când aveau pe lângă casă plugul și boii lor, iar în casă, din leagăn zâmbea spre ei o bucurie dulce, când se împăcaseră și cu părinții, când erau și ei oameni între oameni, atunci se hului totul de par'că ar fi fost blestem asupra lor... Bărbatul său muri ca și când n'ar fi fost pe lume, era tânăr și în floarea tinereții și în mijlocul bucuriilor. Și incaite să fi perit cu moarte curată, dar l'au sfâșiat fiarele sălbatice când cu o vânătoare domnească; par'că ar fi fost osândit de D-zeu. Iar ea rămase văduvă cu doi copii, o fată și un băiat. Fetita, care îi era dragă ca lumina ochilor, muri și ea după ce mai crescuse, când era mărișoară și-i putea să-i fie de ajutor pe lângă casă, iar băiatul, D-zeu să-l țină, căci în acesta îi este toată nădejdea, acum este și el, D-zeu știe pe unde, poate nici nu mai trăiește, a plecat încă pe când se coceau prunele cu ciubere în țară, iar acum și nucile s'au bătut și tot nu s'a mai întors.

Ce-ți mai face și sărăcia: te desparte de casa și vatra ta, și te trimite în lume, de umbli ca pribeag printre oameni și n'ai cu-i să spui nici dorul ce te mistuie... când cu-i să te plângi și cu cine să te bucuri, când numai străini vezi în jurul tău, și ce te mai întreabă străinul de bucurie ori de dor?!... Așa era și bietul Bujorel, feciorul lelei Macrina... Sărăcia la mânat și pe el în lume să facă negoț cu ceea ce a dat D-zeu pe la ei, cu ciubere, pe cari le făcea iarna, iar când se desprimăvăra, le pune în spinarea Murgului și pornea în jos spre Bănat cu ele, să le vândă...

Când mergea bine treaba le vindea în două-trei săptămâni și se întorcea îndărăpt cu doi saci plini de grâu și de porumb, ba mai avea și bani la șerpar; pe aceștia îi aduna mai ales cu cer-cuitul, căci Bujorel era și într'asta meșter, știa să cercuiască ciubere și putini, de, om să fi fost cine să-l fi întrecut în meșteșugul acesta. Să întâmpla însă câte odată, de nu prea avea noroc, și fără de noroc nici din casă să nu eși, — și atunci se făcea toamnă pe bietul Bujorel pânăce se putea întoarce acasă la Vidra, la maică-sa și între cunoscuții săi... Era ori după o toamnă rea și iarnă grea, când oamenilor nu prea le dădea mâna să cumpere ciubere, ori că trecuse înainte de el pe acel drum alți ciubărari și așa dela el nimeni nu mai cumpăra... Doamne, lungi îi erau atunci zilele și săptămânile, și par'că nicio-odată nu va veni vremea când își va vinde tot negoțul, când va putea întoarce drumul și se va vedea iar între munții săi, când iar va putea să vadă pădurile de brazi și râul care șerpuiește printre văile de pe la ei și a cărui șopot în veci nu l'ar putea uita Bujorel.

Dar mai ales o mistuia dorul pe Macrina, muma lui Bujorel.

Un singur copil avea și ea, și nici de acesta nu avea parte să se bucure pe deplin și să-l vadă în toate zilele... Era atâta durere în inima ei când îl vedea pe acela p'ecând, îl dorea atât de mult pânăce Bujorel umbla departe în lume, încât i-se părea că în toate zilele îmbătrânește cu un an, și când se întorcea Bujorel, cu bucate și cu bani și sănătos, de par'că nu el a bătut atâtea drumuri, apoi iar întinerea Macrina... «Soarta ne prigonește și tu doamne totuși ne îndulcești viața», zicea atunci Macrina și era nespus

Din ce scorburi putrede iasă acestea pa-seri vestitoare a morții? Pentru că celce se gândeste așa, de bună seama va înceta de a mai putea fi bun român.

Recunoaștem că au de unde porni aceste gânduri. Iată aci-i viața zilnică, ai pildele ei. Aci-i notarul jidan, care 'n cancelaria satului rupe câteva vorbe pe românește, apoi te suduie groaznic în limba statului. Aci-i poștarul care nu-ți dă o marcă de zece bani dacă nu i-o ceri pe ungurește; aci-i șeful de gară, care-ți trânteste ușița de sticlă 'n nas, mormăind și lăsându-te fără bilet, dacă n'ai putut cere pe unguerie. Aicia-s toate scrisorile oficioase care-ți vin dela toate forurile, afară de cele bisericesti. De câte ori nu umblă țărani noștri ziua întreagă, cu hârtia cea vrăjită în mână, cu fruntea asudată, până află un nădrăgar să i-o talmăcească. Și nu poți găsi un mai desăvârșit chip de-a arăta dreptatea țării noastre, decât a arăta un astfel de om nenorocit cu hârtia aceea tainică în mână.

Pentru ce face statul ungar toate acestea? Pentru ce nu observă nici chiar legea de naționalități? Pentru că orbindu-se pe ei să ne orbească și pe noi. Să ne facă și pe noi să credem că 'n țara aceasta este un singur popor, guvernator înzestrat cu drepturi.

Prin scrisorile lor se adresează nouă ca și când am fi unguri. De aceea ne scriu ungurește. Inșă ar fi cea mai mare ticăloșie din partea noastră să ne lăsăm orbiți.

Nici când nu trebuie să uităm adevărul că noi ca nație deosebită trăim și vom trăi, fără îndoială chiar în Ungaria prin limba noastră. Că aceasta limbă, acest neam românesc, își va avea, fără îndoială, drepturile sale naționale. Adevărul acesta trebuie să-l vedem mereu și să vedem în el ca 'n evanghelie, pentru că-i tot atât de drept și tot atât de mare și sfânt.

Indoiala, descurajarea, aici n'are loc. Astăzi împrejurările-s așa, încât ungurii pot cerca toate căile să ne umple de teamă. Să ne zică: numai ca unguri veți trăi.

de fericită... Bujorel îi spunea pe unde a umblat, ce a văzut și ce a pățit, și ea lăuda pe Domnul că nu i-s'a întâmplat nimic rău...

Dar de aceia să nu gândească nimeni că Macrina trăia numai din ceia ce câștiga fiul său. Ași! Nu era ea femeia care să fi putut să stea cu mâinile în sân și să se uite cum trece ziua. Lucra din zori și până seara, se învârtea în sus și în jos de cine o vedea, ar fi crezut că este o fată tânără, așa era de sprintenă... Casa îi era curată, de să stai de un drag în ea... Înaintea feștrilor aveau sămănate flori, de par'că ea ar avea nu știu câte fete mari; când era vre-o nuntă în sat, pe ea o chemau toți să gătească mâncare, și ea știa găti, de și Vlădica putea să mănânce din cele ce ferbea ea, iar la gherghef, uite așa bătrână cum e a, dar făcea la floricele și ochiuri, de și fetele o pismuiau.

Și acum se întoarce dela Floarea, nevasta primarului, de unde căpătă nițică făină de mălai și câteva fuioare, fiindcă și eri și astăzi, toată ziua a stat acolo, le-a ajutat să pună războiu pentru că să țeasă pânza de in, și de, nu elucru mic, când pui război în casă pentru pânza de in, iar în sat nici o femeie nu se pricepea la lucruri de astea ca Macrina, căci pe ea a învățat-o necazul și sărăcia, și tocmai pentru aceasta o chemase și Floarea primarului, care deși avea fată mare în casă, dar chema des la lucru pe Macrina. O lă-sau puterile, avea ce să facă și din ce să plă-tească, căci era bogată.

— Ce nu lași necazului odată lucrurile, și să te mai odihnești și dă încaite la bătrânețe dacă în tinerețe a trebuit să muncești, zise Bujorel, când văzu pe maică-sa intrând în casă și după ce acesta îi spuse pe unde a fost și ce a făcut.

Dar acestea împrejurări nu-s vecinice. Se vor schimba.

Iată congresul rasselor din Londra, a venit să le spună: «A vorbi de-o limbă de stat e o prostie». Și le vor mai spune și alții. Nu numai aceasta ci și altele.

Inșă noi nu trebuie să uităm nici-odată adevărul: noi, în țara aceasta, vom trăi totdeauna ca români. Avem acest drept, care va învinge. Mila altora nu ne trebuie. Pentru că ne știm drepti și tari, și știm că vom învinge.

Săptămâna politică.

Pe când vă sosesc aceste rînduri, iubii cettiori, frații noștri de prin văile uriașului Retezat, roiesc cu multă însuflețire în spre orașul Hațeg, unde va avea loc o nouă mare adunare românească, o nouă mărturie sărbătorească despre tăria conștiinței noastre naționale și despre trezvia credințelor și pretențiunilor noastre politice.

In scurgerea atâtor frământări pentru o deplină desrobire politică a țării, adunările noastre românești au o însemnătate hotărîtoare, pentru că în ele viețuiește glasul unuț popor de aproape patru milioane de suflete, al unui popor stăvechiu în această țară, cu merite nevestețite în trecutul ei și cu un rost mare în viitorul ei. Și tocmai în virtutea însemnătății sale poporul românesc e dator să ia el, dintre popoarele asuprite, steagul conducerii, e dator să desfășure munca cea mai neobosită, să dea lupta cea mai aprigă pentru izbândirea drepturilor politice ce i-se cuvin.

Intre aceste drepturi cel mai de frunte pentru zilele noastre e votul universal, căci izbindându-l, toate alcătuirile cărmuirii de stat se vor preface în alcătuirii supuse întrut toate voinței, deopotrivă de mulțumite, a tuturor cetățenilor. Cu opintiri mari, cu intențiri crescânde, propaganda pentru votul universal surpă zăgaz după zăgaz și ca un torent neodihnit stăbate tot înainte cucerind cu apele sale întreg pământul țării.

li era par'că lui Bujorel silă, că maică-sa și acum când ar trebui să stea în pace și să trăiască mai nemuncită, se duce și lucrează prin casa altora.

Nu era el dar nici atâta, ca s'o țină pe maică-sa?... Și maică-sa par'că ghicea gândul lui Bujorel, căci după ce puse fuioarele în ladă și făina într'o strachină, îi răspunse:

— Nu-ți face inimă rea din astea, Bujorelul mamii, ci dragostea mă mână la lucru, și par'că nu m'ași simți bine când ar trebui să stau așa fără de lucru. Apoi când odată te vei așeza și tu să fii cu nevastă și copii, știu că nu prea o să calc pragul altora... O să stau numai în casa noastră, să-mi desmierd nepoții și să mă bucur de fericirea ta, și la astea zâmbea, îl cuprinse de după gât, îl sărută, iar de pe fruntea lui Bujorel par'că a perit un nor care era mai nainte, și în ochii lui într'o clipă s'ar fi arătat o bucurie care trecu și ea, și lăsă loc unei nedumeriri care par'că ar stăpâni întreaga lui ființă

— Cine știe când va fi și asta, zise Bujorel. E greu să duci viața așa precum e, dar încă să întemeiezi una nouă!...

— Nu e atât de greu precum ai crede-o, Bujorelul mamii, zise Macrina.

Vezi, și eu cu fiertabil tatăl tău am început-o în mai puțin decât avem astăzi, și totuși dacă Dumnezeu s'ar fi îndurat să-l mai ție, nu ai fi silit nici tu să fii cât e anul pe drum, și poate nici eu nu aș mai avea vreme să lucrez în casa altora...

— De mine nu te îngriji mamă, eu lucrez cu drag, numai pe d-ta să te știu bine și alinată și să nu știu că zice lumea că lucrezi pe bani la alții la zile de bătrânețe...

Puterea neînvinsului îndemn al votului universal își trimite azi valurile la temelile vechilor alcătuirii ale constituției și nu se va odihni până nu va fi reușit să le surpe. Iși dau prea bine seamă de aceasta cei puși la destinele împărăției și-și vor da seamă în mod răspicat și cei ce își mai astupă și azi urechile ca să nu audă strigarea valurilor întăritate.

Căci iată de-o lună și mai bine o ceată de oameni, împrosătați de puterea acestor valuri ai voinței poporului, au izbutit să facă cu neputință orice desbatere de legi în Camera țării. Măcar că e vorbă acum chiar de legile de trebuința cea mai arzătoare pentru monarhie, de legile militare.

Și în cele din urmă cei înzestrați azi cu puereea cărmuirii se vor convinge că până nu vor să dea o deslegare fericitoare reformei electorale, nu vor mai putea purcede la alcătuirea altor legi. Se apropie deci timpul hotărîtor pentru viitorul țării noastre. Noi, fii neamului românesc, trebuie să ne afirmăm de acum cu tărie crescândă voința, ca să se știe că această voință nu se poate nesocoti când va sosi clipa istorică.

De aceia dorim din tot sufletul ca adunările de felul celei dela Hațeg să fie cât mai mărețe și mai însuflețite, să fie oglinda strălucitoare a dorințelor noastre, pentru a căror împlinire noi, poporul românesc de patru milioane de suflete, vom lupta până la cea din urmă fărîmă a puterilor noastre.

Regiment românesc lăudat. Din Orăștie ni-se scrie: În 14 l. c. a ținut noul comandant al corpului de armată XII din Sibiu, feldmareșalul Herman Köves de Kövesháza, revistă asupra celor trei batalioane ale reg. 64, ce se află de prezent în garnizoana orașului Orăștie. Escelența Sa care a fost însoțit de către comandantul brigădei: colonelul Franz Hauschika de Treuenfels, colonelul Goldbach și căpitanul Franz Navratil și-a exprimat deplină mulțumită atât cu privire la ținuta trupelor, cât și la exercițiile lor arătate. În fine l-a felicitat pe d. colonel I. Lieb, căruia i-s'a dat să fie comandantul unui regiment atât de brav ca cel din Orăștie.

— Dar, nu este rușine să lucrezi, numai să înșeli sau să minți este rușine», și se uita cu drag la Bujorel, și-i strălucea ochii de bucurie când îl vedea pe acesta cu ce drag lucra, cum face la ciubere și cum îi spune că are să ia atâția și atâția bani pe ciubere și că în curând are să plece, și o să plece cu doi cai, și o să se întoarcă cu patru saci, de-l va ajuta Dumnezeu.

Numai de una nu se bucura bătrâna: că fiul ei nu prea simte mare durere când pleacă de acasă, de un timp încoace par'că ar vedea în inima lui Bujorel, ca și când acesta s'ar mai bucura când pleacă de acasă.

O fi asta așa, ori este numai o închipuire de a ei, nu știa, și de întrebat pentru o lume nu ar fi întrebat pe Bujorel... De ce să-l supere cu lucruri de astea?... Cine știe dacă-i așa, poate în curând o să-i piară și ei aceasta din minte, și cine a pățit o știe ce greu este să-ți alungi un gând rău, iar celui ce nu a pățit-o, înzadar i-aș spune-o.

Era greu, de tot greu să suporte acest gând lelea Macrina. Nu știu ce ar fi dat pentru că să scape de el... Ce senină i-ar fi ei vieța acum dacă nu ar turbura-o pe ea acest gând... I se încuibase în minte, că fiul său nu o iubește în destul... Lua capul acestuia, se uita în ochii lui, și așa cum îl ținea îmbrățișat și când Bujorel se uita la ea, începea să lăcrimeze, iar Bujorel nu știea ce să zică la astea, căci de unde știea el, că maicii sale ce gânduri îi tortură sufletul. Mă iubește și totuș par'că nu ar fi cu tot sufletul și cu tot gândul al meu, își zicea în sine lelea Macrina, și acest prepus îi era toată nepriceperea ei de acum. »Par'că nu i ar fi casa asta casă, ci pe aiurea ar căuta în gândul său fericirea«...

O înțelegere bulgaro-română. Ziarul sârsc „Dnevni List” publică o noutate care îndevărar pare senzațională în cerăurile diplomatice.

Numitul ziar din Belgrad spune că un bun noscător al situațiunii politice din România ar aflat că în timpul din urmă, sub influența exercată din Viena, ar fi intervenit o înțelegere secretă între Bulgaria și România. Care este însă na acestei înțelegeri, nu se știe nimic pozitiv încă acum. Ceea ce se știe însă sigur, este că în rând legăturile între dinastia română și cea țară vor fi strâns legate, prin faptul că peste ceva zile moștenitorul tronului bulgar, Prințul Boris se va logodi cu nepoata regelui Carol I, principesa Elisabeta Mijlocitor în această afacere fi diplomația austriacă.

Chestiunea slovăcească. Se anunță din Viena, că la Luhatschowitz, a avut loc Miercuri conferință la care au luat parte mai mulți conducători slovaci în frunte cu d. n. Hodza, P. Jaho și Dr. Ivanca. S'au discutat modalitățile unei legături cât mai strânse între Slovaci și Cehi, atât pe teren economic cât și financiar. La conferință a luat parte și d. Alexandru Vaida. Tot unii a fost convocată și o mare adunare populară, în care d. Dr. Ivanca a fălmăcit mulțimeii și C. h. adunați suferințele fraților lor Slovaci.

Serbările Ligei culturale.

În zilele de 28 August (Duminică), 29 (Zăierea cap. sf. Ion) și 30 (luarea Griviței) t. v. vor avea loc la București în parcul Carol I. dela Filaret grandioase serbări populare date de Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

Pregătirile au început de multă vreme și cum se lucrează cu activitate pentru un succes cât mai strălucit, așa ca publicul să se poată bucura timp de 3 zile de cele mai frumoase și mai variate distracții.

D. B. St. Delavrancea, Ministrul Lucrărilor Publice, apreciind însemnătatea acestor extraordinare serbări, a binevoit să acorde o reducere de 75%, pe C. F. R. din oricare punct al țării, astfel ca toată lumea să poată lua parte la ele. E un avantaj absolut excepțional. Vor veni la ele și Români de peste hotare.

Intrarea la serbări revine gratuit căci se face în schimbul cumpărării unui bilet din loteria Ligei (1 leu).

Intre punctele care vor compune programul serbărilor, amintim:

1. Sboruri cu aeroplan.
2. Expoziție de costume naționale și concurs de costume naționale din toate ținuturile locuite de Români (cu premii).
3. Doine cântate din caval de ciobani din Vrancea.
4. Mare tombolă cu toate numerele câștigătoare.
5. Cinematograf special.
6. Călușei și Dulas.
7. Serenade venețiene și coruri pe lac.
8. Muzici militare.
9. Bal popular cu diferite surprize.
10. Bătae cu flori, serpentine și confetti.
11. Dansuri și hore naționale.
12. Water chute.
13. Curse de biciclete și automobil.
14. Premii de frumusețe și postă.
15. Lupte de box, exerciții la bare și jocuri gimnastice.
16. Artificii și rachete.
17. Piese teatrale la arenele Romane.
18. Iulian.
19. Asaltul dela Grivița (30 August) etc.

Programul special al fiecărei zile se va anunța la timp.

Inceputul serbărilor va fi la orele 10 dim. și vor ține până la 2 noaptea.

Tramvaiele vor fi la dispoziția publicului în tot timpul.

Se prevede de pe acuma afluența ce va fi, iar succesul serbărilor va fi la înălțimea așteptărilor tuturor.

Pentru bunul succes al acestor frumoase serbări Liga Culturală face apel la sprijinul larg al Românilor de pretutindeni.

Accentuăm, deosebit, punctul din program cu privire la Expoziția de costume naționale și produse casnice românești din toate ținuturile locuite de Români. Pentru

aceasta, îndemnăm publicul dela noi să trimită pe adresa d-nei Russu-Șirianu (București, Str. Fântânei, 1) orice produse de asemenea natură, cu mențiunea: «Pentru expoziția din parcul Carol, »Aug. 1911«, — spre a fi scutite de vamă.

Din Vârșeș.

— Sfințirea crucilor dela biserică. —

Azi, Duminică în 13 August, s'a îndeplinit sfințirea și ridicarea crucii turnului bisericii gr.-or. române — nou ridicate — din orașul nostru.

De dimineață se vedeau mulți preoți și țărani români din comunele din apropiere, cari au venit să asiste la acest act pe cât dr rar pe atât de solemn. În timp foarte frumos la 11 a. m. s'a început sfințirea oficială prin P. On. Domn protopresbiter Traian Oprea asistat de 10 preoți și anume: Luca Lazarescu din Ferendia, Iuliu Iorgoviciu, Marghita-mare, Pavel Stoian, Marcoveș, Aurel Popoviciu, Sânt Ianăș, Gheorghe Suciu, Végszentmihály, Sava Secoșan, Grebenaș, Ion Andreescu, Voivodinți, Victor Triloviciu, Coștei, Aurel Bota, Janul-mic și Stefan Balea, Grebenaș. Au asistat fără ornate preoții: Simeon Popoviciu, Voivodinți, Martin Jdic, Straja, Zaharie Zațcu, Gaiul-mic, Ioan Mitâr, Oreșat și Gheorghe Bibearea, Jabuca.

Cântările le au executat învățătorii Ioan Borcan, Banloc, tînărul (elev al pedagogiului superior din Budapesta) Alexandru Buju, Végszentmihály, Gheorghe Dragoescu, Oravița, Silviu Iordan, Nicoințul-mare, Pavel Maioroviciu, Coștei, Iosif Miclea, Grebenaș, Gheorghe Popoviciu, Vlaicoveș, Pavel Putnic, Oreșat, Teodor Răbăgia, Ritișor, Damian Radoi, Ghertenis, I. Rotariu, Jamul mic, Patr. Rămneanțu, Coștei, sub conducerea inv. Director Nicolae Miuța, Végszentmihály.

Vorbirea elocvent ținută de părintele protopresbiter, parohul local, despre «însemnătatea crucii» ca simbol al creștinătății, și al ordinii de stat și sociale, a fost viu aclamată de imensul public. D. protopop a recomandat credincioșilor cu căldură alipirea și dragostea față de biserică, căci aceea îi face să triumfeze asupra cătușelor, cari au ținut pe Români de aici atîta timp în amorțire. De încheiere a zis părintele protopop întorcându-se spre altar: «iar dela noi să adaugem, că după pilda Ta biserică o vom îmbrățișa deșteptându-ne la viață religioasă morală și națională».

Frumoasa vorbire a p'ăcut mult celor prezenți. După ridicarea și așezarea sfetei cruci lucrătorul Teodor Danciu de lângă dânsa a vorbit pentru Maj. Sa împăratul și regele nostru, pentru P. S. Sa Domnul episcop diecezan, pentru P. O. D. protopresbiter Traian Oprea, pentru binefăcătorii bisericii, pentru comitetul și credincioșii bisericii și în fine pentru măiestrii și lucrători.

Totul a decurs în cea mai mare însuflețire. După serviciul divin asistenții s'au adunat la o masă comună, petrecând împreună cât-va momente plăcute.

Cu prilejul edificării bisericii române din Vârșeș, ar putea mulți învăța, ce poate face munca pentru binele comun bisericesc-național, stăruința și abnegația, conducerea înțeleaptă și binevoitoare, pe lângă stima și respectarea reciprocă; căci în cazul de față au săvârșit o muncă uriașă atât parohul Vârșeșului P. On. D. protopresbiter Traian Oprea, precum și M. Stîm. d. Dr. Petru Zepeniag avocat și președinte al comitetului parohial a cărui absență la sfințirea crucii, fiind ia băi pentru a-și căuta de sănătate, a fost viu simțită. Ambii acești conducători necrușând ostenele și cheltuieli, fără a aștepta preamăriri și laude au lucrat și lucra fără preget în interesul neamului nostru, pe toate terenele.

Un Român.

Negustori, industriași, meseriași români.

Ziarul nostru a hotărât publicarea unui tablou statistic al tuturor negustorilor, industriașilor și meseriașilor români din Ungaria.

Adresăm deci, tuturor celor interesați rugămintea să ne comunice cât mai în grabă numele firmei, orașul și strada unde se găsește atelierul sau prăvălia lor.

„TRIBUNA”

— Mamă, ce ți-e, te văd atât de duioasă, par'că tu ți-ar fi împăcată inima cu ceva?

— Nu mi e nimic, Bujorelul mamei, dar uite, par'că m'ar cuprinde o îngrijire de tine... Aș dori să nu te mai depărtezi de lângă mine», răspunse ea și totuș par'că-i pare rău că nu a spus tot ce a gândit în clipa aceea și de multă vreme... Li era însă rușine și ei însăș de ea, să gândească despre fiul său că acela nu o iubește în destul, când ea vede cu ochii, că aces'a, câtă vreme stă în sat, nici la biserică, nici la horă nu se duce fără de ea... Da, dar când nu este în sat, ci dus la țară cu ciubere, ce face el atunci, gândește la ea, care mereu îl dorește și care par'că nu trăiește când nu-l vede ori că deși trăiește, dar îi este grea această viață... Ea îl iubea cu tot sufletul ei, și se mistuia când îl știa departe, între străini, iar ea acasă singură.

— Lasă, mamă nu o să țină asta mult... Mai umblu acum pânăce sunt mai tânăr, dar mai târziu las să bată drumul alții... Atîta nădejde mai trag și eu, ca încaite o holdă să-mi mai pot cumpăra, din cât să trăim amândoi. Muncesc de 3 ori penru fiecare ban.

— Dar ne este greu până atunci, și mie și ție, o căci tu nu știi, că mi este atât de lungă o zi în care nu te văd, mai lungă decât toată vremea pe care o petreci tu în drum.

— Ce să facem dacă suntem săraci.

— Nu, nu zi aceste vorbe, noi nu suntem săraci, căci nu suntem siliți a cere milă dela nimeni, și avem bucurii în casa noastră pe care nu le-aș da nici pentru toată lumea. Da, Bujorul mamei, eu sunt bogată, căci te am pe tine, tânăr

și cuminte, a fost numai o slăbiciune dela mine când m'am plâns. Dar nu m'am plâns din nemulțumire, ci pentrucă te iubesc cu prea multă patimă... Vezi Bujorele, eu de când am rămas văduvă și singură numai cu tine, de atunci mi-am legat tot sufletul de tin, și par'că mi-se rupe sufletul când nu te văd... Sufer greu totdeauna când tu pleci... Dar o să-mi treacă, o să mă stăpânesc, și zicând aceste vorbe lela Macrina, își șterse lacrimile care îi inundase ochii.

Bujorel îi sărută mâna, și pleacă afară. Avea de lucru, mâne până în zori pleacă cu ciubere în spre Țara Ungurească

— Noroc să-ți iasă pretutindenea în cale și bine în urma ta, căci și tu însu-ți ești bun ca pânea, și te iubesc cum nu a mai iubit o mamă pe lume, zise Macrina, când eși din casă Bujorel.

În ziua următoare nici nu crepa încă de ziuă, și Bujorel era pe drum înspre Țară... Erau mai mulți, căci nimeni nu pornesc singuri pe o cale atât de lungă... Unii vorbeau, alții cântau din gură, din fluer ori din cimpoi, iar văile și dealurile par'că îi îngâneau cu răsnetul lor...

Lelea Macrina iar se putea pune acum pe dor, căci Bujorel iar a p'ecat și cine știe când se va întoarce... Dintr'un drum atât de lung îi trece și dorul pânăce te poți reîntoarce... Ce grea este viața: să nu-l lase pe om a sta la vatra sa, ci să-l silească a bate drumurile, a-și petrece zilele între străini, să nu știe nici de ai săi nici că i Duminică ori vre un praznic, ci să tot umble, pânăce abea mai știe pe unde a ajuns...

Flămânzii.

Chipul omului lihnit de foame niciodată nu e atrăgător. Cu obrazii supti și palizi, cu ochii căzuți în cap, arzând într'o lumină bolnavă, cu trupul mai deșirat parcă, cu vestmintele cari is prea largi, pare o arătare dintr'un vis fioros. Dacă ești supțire de tot, dacă ai un șir întreg de strămoși cari s'au tolănit toată viața în lenea bogăției, vei închide ochii trecând pe lângă el, să nu te izbească priveliștea aceasta de groază, îți vei mușca buzele ca nervii tăi fini să nu primească o lovitură de trăznet. Iar dacă vei fi mai puțin cioplit, dacă simțurile tale vor fi în stare să prindă încă tot ce văd, și dacă vei înțelege că omul acela nu din vina lui va fi așa cum e, un simțământ de milă largă, de compătimire, îți va cuprinde sufletul. Totuși nici unul dintre noi, nu dorește să întâlnească astfel de chipuri în viață. Ne simțim totdeauna rușinați, revoltați în fața acestei manifestări a vieții.

Dar nu despre aceste biete jertfe ale vieții materiale vrem să spunem câteva cuvinte. Este al tip al flămândului, cu mult mai respingător. Sunt flămânzi, jertfe ale destrăbălății lor vieți sufletești. Sunt oameni cari flămânzesc nu din cauza lipsei de pâinea zilnică, ci din lipsa pâinei tot mai albe, tot mai puțin muncite. Sunt oameni cari în toată viața lor nu fac decât să flămânzească după o poziție mai înaltă în societate, după părerile favorabile ce le-ar putea avea șefii lor despre ei, cel puțin.

Oamenii aceștia stau vecinic la pândă. Și, adulmecând în desfășurarea zilnică a vieții sociale, atacă orice ocazie li-s'ar ivi, ca să-și sature foamea lor vecinic nepotolită.

Să luăm de pildă, pregătirile pentru alegerile de deputați, în țara noastră. Când se dau comanda de sus, când se tipăresc cu litere grase numele candidaților în gazete, când se încep cele dintâi mișcări. Doamne câți flămânzi nu stau la pândă, cu răsufllarea oprită, așteptând să prindă ocazia cea mai bună pe care ar putea-o folosi spre a-și sătura pe o clipă foamea. Cunosce un om, care de ani de zile a tot așteptat să afle vre-o cale ca să se înalțe în ochii mai marilor și să-și poată răzbuna pe un prieten. A mirosat toate vânturile prielnice, s'a amestecat în toate manifestările sociale ale unui anumit cerc, și când a prins mirosul ce-i trebuia, fața lui s'a iluminat, ochii lui morți au scânteiat o clipă, și a trimis arătarea la cei mai mari. Ce se întâmplase? Un medic cercual, un foarte bun român, înaintea alegerilor parlamentare din urmă, la un pahar de vin spusese vorbele de mult așteptate de cătră denunțiant: »Am să votez cu Vaida orice va fi.« Și flămândului, care l-a auzit, care l-a pândit, i-a fost prea de ajuns aceste cuvinte frumoase, ca, pârându-l, să se poată ridica în ochii mai marilor, iar medicul să fie și azi lipsit de postul său.

Câți oameni, cari au stat până acum în umbră, iasă deodată la iveală, comițând acte cari nici pe departe nu se pot numi omenesci, numai ca să-și sature foamea lor care i a ros atâta vreme în întunec. Și după ce pe o clipă s'au săturat, se ascund iar în noaptea din care s'au născut, până ce un nou prilej de a-și stămpăra foamea nu se ivește.

Ah! flămânzii aceștia ne arată cea mai josnică treaptă a demnității omenesci, dacă

mai poate fi vorbă aci de demnitate omenescă.

Iată, gazetele, ne aduc știri despre un nou chip de flămând: un notar român denunță autorităților ungurești trupa Z. Bârșan, că ar juca piese împotriva ideii de stat maghiar. Câtă vreme va fi stat tipul acesta de flămând în întunec până ce i-a venit apă la moară. Și a trebuit să-l scoată la lumină, ea să-i vedem urătenia morală, chiar lumina împrăștiată de arta românească, sufletul cald pe care și-l cheltuesc artiștii noștri. Nenorocitul va fi flămânzit de multă vreme după bunele păreri despre el a superiorilor săi. Va fi cercat, și până acum, să deee semne de ce poate face foamea lui, însă acum a aflat proba cea mare. Iată el, notarul român, păzitorul ideii de stat maghiar. D-le primprete, dombule subprefect, ce vă mai trebuie să mă laudați să mă luați »în ochi buni.« ?

Chipurile aceste de oameni lihniți, sunt într'adevăr spăimântătoare. Li simțim, și din cât putem ne ferim de ei. Vom afla oameni cari și-se vor arăta prietini, vor umbla în societatea ta, numai să te poată pări, cu un prilej, protopopului, primpretorului, inspectorului de școală. Nici un strop de adevăr nu mai este într'înșii. Ei nici că se mai gândesc la ceea ce poate fi o demnitate omenescă, dar încă românească. Pe ei îi arde vecinica foame a oamenilor mici, neînsemnați, a drojdiilor omenimii, și vor cerca, fără nici un scrupul, să stâmpere vâpaia aceea neagră. La hoi ei vor privi cu râvnă și satisfacție la marii flămânzi, la Burdea, Șeghescu, Mangra, și se vor gândi cu o plăcere mare, că și ei se vor putea apropia de aceștia. Se vor aduna ghem, se vor lungi ca o sulită, se vor încovoia ca o leucă, în fața celor mai mari, de câte ori vor crede că-și pot folosi, astfel. Viața lor va fi tainică și potolită, nimic nu i-ar putea da de gol, dacă în ochii lor urăți n'ar arde aceeași flăcără bolnavă ca și în ochii celor flămânzi de trei zile.

Se zice: lipsa conștiinței naționale e de vină. N'au conștiință națională. Nu e adevărat. Aceștia n'au conștiință omenească înainte de toate. Aceasta le lipsește. O conștiință națională, nici nu poate răsări, nici trăi, într'un astfel de om flămând, care-i lipsit de conștiința de om, care să-i arete calea demnității omenesci.

Doamne, oare din șirurile noastre s'a ridicat acest neam de flămânzi? Și oare ce hrană am putea să le dăm, care săturându-l odată pentru totdeauna, să-i scoată din șirurile noastre? Pentru că neamul acesta de flămânzi constituie una din cele mai mari urătenii sufletești.

Cereți și răspânziți pretutindeni

„Tribuna Poporului“,

foaia țaranului român și apărătoarea drepturilor lui.

Abonamentul :

1 an 4 cor.

6 luni 2 cor.

Arad, str. Deák Ferencz 20.

Serbare înălțătoare

— „Astra” la Vrani. —

Despărțământul Oravița al Asociației, «Astra» și-a ținut Duminecă 13 c adunarea generală la frunțașă comună Vrani.

Zi de însuflețire, zi de dovezi culturale naționale, a fost pentru această comună ziua de Duminecă.

Ajunși în gara Vrăniuț ne-au întâmpinat călăreți ca niște smei, fanfara de plugari din Iertof și poporeni în frunte cu preoții Atnagia și Panciovanu tânărul, care ne-a dorit un bine ați venit și ne-a arătat ce pot face conducătorii neamului când sunt iubitori de el, de legea și datinile sale.

Tânărul cojocar Ioan Banu din Iertof, ne-urât și dânsul bun sosit cu simțul curat al adevărului român și ne-a oferit un frumos buchet în semn de stimă. Le-a mulțumit d. președinte al despărțământului printr'o cuvântare potrivită a celei clipe înălțătoare. Apoi ne-am suit într'un lung șir de trăsuri, fiind calea lungă până la Vrani.

Când am intrat în comuna Iertof, căci prin ea duce drumul la Vrani, s'au mai alipit la mândru nostru convoi și alți mulți săteni îmbrăcați de sărbătoare, așa că ajunși la podul comunei Vrani unde ne-a eșit înainte fanfara plugarilor de acolo cu o mulțime de plugari, drumul se înălță până departe, presărat cum părea cu flori albe omenesci. Aici ne-au primit țărani în frunte cu d. Roșu și cu vrednicul preot al Vrănienților, Nic Balmăz, care ne-a spus cu simț de adevărat român, că am venit la dânsii nu ca să ducem, ci să aducem schinteia luminii. Le mulțamește d. președinte al despărțământului, amintind de trebuinta poporului nostru de a înainta.

Intrând în Vrani am pornit-o printr'o impunătoare cruciadă culturală oprindu-ne la frumosul focar de lumină, la școala primară românească a comunei, casă cu un rând, cu fruntea ei însuflețită de o uricioasă pată neagră, care este firma ungurească a școlii.

Ne-am dat jos din trăsuri și cu toții ne-am dus la biserică unde au slujit 3 preoți și a cântat corul gr.-or. român din Oravița rom.

După săvârșirea sfintei slujbe am luat-o spre locul adunării, lângă biserică. La orele 11 d. Poporul, președintele despărțământului deschide adunarea generală arătând care este scopul ei de a ține în Vrani, apoi se desbat punctele din program de înainte de prânz.

Conferința preotului Sântoma din Secaș despre «Astra» și biculturalizarea poporului nostru din partea plugarilor Vucii Secășanu, un mare iubitor de carte și virtuți frumoase, au fost ascultate cu multă plăcere.

După prânz la orele 3, s'a urmat cu punctele din program într'o clasă a măreței zidiri a școlii.

Trebuie să amintim o propunere făcută de d. Drand, med. Ștefan Sculici, că adecă, de o exemplarele «Monografia Astei», să se împartă de pomană, când scoase în 2 ediții, una mai eltină, alta mai scumpă, s'ar putea ușor alcătui un fond de rezistență a Asociației, printr'o vânzare pricepuită, căci scopul acestei întovărășiri culturale nu trebuie să fie învățarea la pomană, ci o jertfă națională.

Raportul secretarului și al cassarului ne-a dovedit mai odată, că cu interes mai mare s'ar putea ajunge la rezultate mai mari. Atât, căci mi-rușine să mai stăruim.

La urmă ne-a vorbit foarte pătrunzător d. Trian Țaranu despre »Foloasele tovărășiiilor«, rugându-ne ca poporeni să facă totul și să le înființeze mai iute spre binele lor și al neamului întreg. A mai vorbit și d. secretar G. Jianu, recapitulând conferințele și aducând laude însușirilor deosebite ale minții Vrănienților, cari au început să facă fanfare, ei din ei și prin ei înșiși.

Ne-am dus apoi la petrecerea populară. A muzicanții nu mai erau țigani cu lăută, flaută și clarinet și cimpoi sau boroancă, ci erau vreo 21 de inși cu portative pentru note, cu câte un instrument de metal în mână și așezați în cer. Credeai că s'a cerut să cânte vreo muzică miorită, cu cătane îmbrăcate țărănește, și când erau simpli plugari din sat, cari prin voință și stăruință și cu un capelmaistru binevoitor și dânsul nic de propășire a neamului, a dat și el ce putut din ce a văzut bun și a învățat în armat

cat că nu-i știu numele ca să îl pecetluiesc cu slove nepieritoare spre pildă urmașilor noștri și îndoelnicilor, cari nu cred în puterea născocitoare a țărânilor noastre.

Cu cât ne treceau fiori de bucurie la vederea acestei fapte neînchipuite, pe atât ne sfâșia inima de durere, portul schimonosit, nebunesc și peste măsură de luxos al țărânelor. Credeam că până să vie adevăratele țărânce la joc le-a luat locul niște gostoane căzute cine știe din ce lume locuite de păpușe vii, căci să nu uit, erau tare smolite cu albele și rumenele, din care pricină le picaseră dinții, dupăcum am aflat mai târziu, pe când la început credeam, că așa s'au născut, netrăind doar decât cu mâncări lăptoase. Ne e scârbă și nu găsim o vorbă destul de aspră ca să vestejim această proastă și sălbatică datină a țărânelor noastre, cari sunt preafrumoase și fără de această otravă din apotecă, căci ele erau aceste păpușe, cari nu-ți făceau decât greață. Numai acum am înțeles de ce nu voiesc ele să nască mai mulți copii. Ce nemernicie! În schimb ne saltă inima de bucurie, că țărâni și-au păstrat încă lăria datinilor vechi străbune și poartă cu față portul nostru românesc. Până să însereze, făcând o plimbare prin sat, am rămas ca trăzniți văzând o firmă jidovească, Goldstein, fiiala casei din Oravița, având ca conducător, culmea rușinei, pe un Român. Susținem comerțul românesc, nu-i așa, frați vrăniești! Vă doresc mai multă dragoste de fratele de acelaș sânge și mai puțină pismă năroadă. Nu pot îndeajuns sfătui pe negustorașii Români de acolo, ca să se unească într-o tovărășie negustorească și să doboare îndrăzneța dihanie pripășită la ei. În privința asta sunt vrednici de toată lauda țărâni din Ierof, cari s'au împotrivit cu pricepere unui așa prăpăd.

Seara a fost concert, teatru și joc național. Totul a fost bine și frumos, multe cântece repezindu-se după cererea generală. O singură vină însă am găsit și aici. Eu am umblat mult printre țărâni, dar până azi feritu-m'a Dumnezeu, să vad v'o țărâncă cu mânuși, și văzându-se de treburi, după cum mi-s'a dat să vad tot la Vraniene; așa o nărozie. Dăruia le purtați pe uliță, nu te buie să vă mai faliți cu ele — față goală, nimic în oală, — și jucând teatru, învățându-ne așa la rău. Deci jos cu mânușile pe scena teatrului!

Multe ar mai fi de făcut în această comună, ca să fie frunțașă dintre frunțe... Tovărășie plugărească, pentru vânzare de bucate, magazii, pentru cumpararea de mașini, pentru măcinarea bucatelor, pentru creșterea vitelor, tovărășie de negoț, păstrând portul național, tovărășie de țesut, baie populară, Casă națională cu bibliotecă, sală de petreceri, nu sărăcia de local — birt, — unde au fost săliți să ne înghesuie.

Dorim ferbinte să auzim cât mai tute de așa ceva.
Victor Astriu.

Vlaicu în Blaj.

Primul nostru aviator, d. inginer Aurel Vlaicu a petrecut zilele trecute în Blaj, unde a mers însoțit de d. Octavian Goga. D. Vlaicu are de gând să facă mai multe sboruri în Ardeal. *Primul zbor ar fi să-l facă în Blaj, de pe câmpul Libertății, cu prilejul marilor serbări dela sfârșitul acestei luni.*

Despre această vizită a tinărului nostru aviator, »Unirea« publică la loc de frunte următorul articol:

»Anunțăm cetitorilor noștri o mare bucurie. Vlaicu vestitul aviator român, care și până acum, și-a asigurat un renume statornic între triumfătorii aviațiunii, ne-a făcut deosebita plăcere de a ne cerceta înainte cu două zile, în tovărășia poetului Goga, împărțându-ne, că din prilejul serbărilor jubilar ale Asociațiunii, are de gând să-și încerce în Blaj noul său aparat monoplan, pe care l'a terminat acum. Credem că știrea aceasta va fi întâmpinată cu aceiași expresie de bucurie cu care am primit-o noi blăjenii.

Serbările culturale ce se vor aranja la noi, vor câștiga îndoit. Alături de triumful și de serbarea jubilară a celei mai înalte instituții

culturale a noastre, vine biruitorul văzduhului, cel dintâi aviator român să planeze în regiuni înalte, încununând cu o coroană de învingere nisuițele noastre culturale.

Am cetit succesele lui Vlaicu, și adeseori am rămas adânc emoționați de nizuințele spre cucerirea văzduhului a acestui fiu al Ardealului. Cunoaștem amănunțit lupta lui până să ajungă a i-se da o atențiune oarecare, — și când am cetit, că s'a ridicat triumfător peste toate greutățile și că jurnalele străine îl pun alături de cei mai mari eroi ai aviatice moderne, am înțeles entuziasmul, extraordinar al bucureștenilor, ne venea și nouă să rupem cordonul și să ne năpustim asupra eroului, îmbrățoșindu-l și sărutându-l între lacrimi.

Ci Vlaicu e totuși fiul Ardealului. Sânge din sângele nostru, odraslă din țărâni-me, a tinui, după triumful său din București, să vină cu al doilea monoplan între noi să ne ridice și pe noi în sferile înalte la care triumful științei a avântat de mult pe alte neamuri mai fericite.

Pe istoricul câmp al Libertății cu prilejul serbărilor jubilar, vom avea fericirea să vedem triumful celei mai desăvârșite invenții românești. Acolo, unde miile de oameni juraseră sub cerul lui Dumnezeu, că nu vor mai răbda jugul sclăviei, Vlaicu se va ridica în slavă, ca un vultur biruitor ce plutește peste micile mizerii ale vieții de toate zilele. Și strămoșii noștri, cari se odihnesc în cimitirul de lângă Biserița vor încerca un fior de emoție, din fundul gropii lor povărnite. E cea mai frumoasă încununare ce ne putem închipui pentru serbările culturale din ajun.

Alături de nizuințele culturale ale unui neam, să planeze și geniul inventator al aceluia, pe care Dumnezeu l'a distins cu pecetea nemuririi.

Sunt foarte rare aceste daruri ale providenței, de aceea și cel din urmă fiu al unui neam simțeste un fior de mândrie, un atom din acel complex al geniului care reprezintă cele mai înalte aspirații ale omenirii.

Fii binevenit în mijocul nostru, iubitul nostru prieten! Miile de oameni ce vor urmări zborul îndrăzneț și triumful geniului tău, se vor îndepărta prin sătulețele îndepărtate cu o amintire, ce vor transmite-o ca pe un scump clenodiu generațiilor viitoare.

Și cel din urmă privitor al tău se va simți ridicat cu o palmă dela pământ, spre culmile pe cari numai oamenii de geniu pot să le atingă.

Biruința ta va fi a neamului românesc întreg și în special a ardelenilor, cari avem mândria de a te înșirui între fiii noștri. Sborul tău înalt, va fi un simbol pentru a ne încrede din ce în ce mai mult în vitalitatea neamului nostru și pentru a ne aduna toate puterile, ca să ne ridicăm și noi omenii de rând spre culmile acelea ale idealului, la care Dumnezeu ți-a rânduit să te avânți Tu!»

Ilustrate cu motive românești și cu vederi din România ș. a. se pot căpăta la »Librăria Tribunei«.

Gospodărie ori sărăcie

Ce ușor se face orice lucru când știi să-l faci, Dar pentru ca să știi trebuie să înveți. Aci e greul!

Și nu e greu de învățat, ci e greu să înțelegi ce trebuie să înveți.

Asta e boala de care suferă lumea.

Lumea își închipue că dacă i-a venit în gând să facă un lucru, apoi chiar poate să-l facă deodată, fără să învețe mai întâiu cum trebuie să-l facă.

Așa își închipuiesc oamenii, meru se apucă să facă ce nu știu, meru pătesc, că se păcălesc și se nenorocesc și meru se plâng că n'au noroc.

Așa pătesc oamenii cu comerțul, că baga în marfă tot capitalul care-l au și rămân fără de el.

Așa pătesc oamenii cu industria, că se apucă să facă ce nu știu și pierd și banii și rămân și datori; așa pătesc cu creșterea copiilor, că nu știu cum să-i crească și fac dintr'înșii niște netrebniți ori niște nenorociți; așa pătesc multă lume cu gospodăria, că muncește și aleargă și se trudește o viață întreagă și tot nu mai ajunge s'o scoată bine la un capăt.

Și cu toate acestea s'ar părea că nu poate să fie pe lume un lucru mai lesne de dus ca gospodăria.

Gospodăria însă e ca și toate celelalte lucruri: ca s'o duci bine trebuie să știi s'o duci, trebuie să înveți a o duce.

În alte țări sunt anumite școli pentru învățat gospodăria.

La noi școlari sunt puțani, dar cine vrea să învețe tot poate să învețe.

Și e un bine că gospodăria trebuie să începi a o învăța încă de când ești mic; doar e și un rău, că dacă n'ai învățat-o de mic și ai ajuns de te-ai apucat de gospodărie fără s'o știi, apoi o duci cam greu, că fără știință te înomo ești.

Gospodăria, zic, se poate învăța și fără școli de gospodărie, pentru că cine vrea să învețe gospodăria se poate duce să se bage într-o casă, la un om cu gospodărie bună — cum s'ar băga la un meșteșug — și acolo poate foarte bine să învețe gospodăria.

Așa se face în țările străine.

Părinții își țin pe lângă dânșii copii până ce ajung pe la 13, 14 ani și-apoi îi trimit la slujbă, adică îi trimit la oameni mai bogați, mai cuprinși, să slujască, să lucreze în casă, în gospodărie, ca să se învețe a fi gospodari și a ști cum să-și ducă și ei gospodăria lor.

Acolo învață fata cum să țină curățania în casă, cum să gătească de mâncare cu economie, cum să facă uscături și murături; cum să așeze camara, beciul sau pivnița, și podul și magazia. Acolo învață cum să păstreze hainele, cum să repare pe cele stricate și cum se facă altele nouă care se pot face în casă. Ce lucruri se pot face de vânzare și cum se pot face mai lesne, și mai potrivit ca să aducă un câștig mai mare.

Tot așa și băiatul învață partea gospodăriei de pe afară: cum se lucrează pământul; cum se stringe de pe câmp, cum se așază acasă la păstrare: porumbul, grâul, orzul, fânul, paieile și altele; cum se îngrijesc vitele, cum se hărănesc, cum se cresc, și alte lucruri de-acestea.

Astfel acolo băiatul sau fata după ce s'au ridicat, după ce s'au făcut ceva mai mari; se duc la învățătură în case de oameni mai bogați și cu gospodării mai mari. Acolo învață și ei să fie gospodari și după câțiva ani de zile ori se întorc acasă în satul ori în lângul lor și se apucă și ei de gospodărie pentru dânșii, ori rămân în slujbă cu leafă mai mare. Și la noi sunt gospodării destul de mari, unde ar putea să între atâția băieți și atâtea fete să învețe gospodăria și să-și adune și ei ceva bani din leaga care ar avea-o.

La noi nu se face nici una din astea.

Și băieții și fetele stau prin satele lor, unde nu câștigă nimica, duc sărăcie și lipsă, cresc fără nici o învățătură, și toată viața apoi trăiesc ca vai de capul lor, vânzându-și munca din iarnă și rămânând să nu mai poată scoate capul din datorii.

Băieții și fetele de prin satele noastre cresc fără nici o învățătură, că ajung fetele de se mărită fără să știe măcar cum să gătească o mâncare de găină, și băiatul să nu știe cum să așeze două lemne; iar banii de la noi se duc la străini.

Banii de la noi se duc la străini, pentru că în târgurile noastre mari și mici vin numai străini, bărbați și femei care se bagă la slujbă și pe la gospodăriile mari și pe la casele mari și pe ori și unde e nevoie. Și primesc plăți bune, și pun banii la casa de economie.

Și cu toți acești bani se îmbogățesc alții; iar ai noștri rămân împotriva lui Dumnezeu că i-a făcut fără de noroc.

Iată, la aceste lucruri ar trebui să se gândească sătenii noștri și să aleagă între gospodărie și sărăcie.

Th. D. Speranția.

Românii din America organizați.

Ca să arătăm numărul membrilor din Uniune și totodată comitatele de unde sunt, cu această ocaziune publicăm lista tuturor membrilor din Uniune, împărțită după comitate.

După tabela de față, se poate vedea anume și în care din comitate a pătruns mai mult cultura și simțul național.

Cu finea lunii Decembrie 1910 suma membrilor în total dela 39 societăți a fost 2282.

Cu începutul anului 1911 adică în luna Ianuarie au fost înscriși și arătați prin conspectele societăților de toți 2511 dintre cari în luna Ianuarie în bună regulă au fost dela 42 societăți 2462 de membri cari după comitate se împart în modul următor:

1. Alba-Iulia	154
2. Arad	8
3. Baci-Bodrog	2
4. Bihor	27
5. Bistrița-Năsăud	15
6. Brașov	16
7. Caraș-Severin (Banat)	9
8. Cenad	6
9. Cluj	3
10. Făgăraș	491
11. Hunedoara	164
12. Murăș-Turda	1
13. Odorheiul-Săcuiesc	13
14. Sălăgiu	3
15. Sătmar	5
16. Sibiu	512
17. Sighetul-Marmației	1
18. Solnoc-Dăbâca	9
19. Târnavă-mare	484
20. Târnavă-mică	157
21. Timiș (Banat)	65
22. Torontal	183
23. Treiscaune	5
24. Turda-Arieș	39
25. Bucovina	6
26. Macedonia	7
27. România	24
28. Turcia	40
29. Încetățeniți în statul Ohio	7
30. Indiana	6

Suma totală a membrilor în bună regulă în luna Ianuar 1911, 2462.

Din tabela de față se poate vedea că majoritatea Românilor organizați din America o formează cei din comitatele: Sibiu, Făgăraș, Târnavă-mare, Târnavă-mică, Albei-de-jos, Hunedoara și Torontal.

Sunt multe dintre comitate cari au majoritate de Români, cu toate acestea nu sunt pătrunși de spiritul de a se organiza, așa cum ar trebui.

Îndeosebi sunt mai greu de organizat Români din comitatele din Ungaria apoi o parte din părțile Banatului și o parte bună din comitatele din Ardeal.

Până de curând societățile române de ajutor au vegetat, din cauza că nu erau constituite în Uniune, dar în timpul din urmă a pătruns un sănătos curent de organizare, care pe zi ce trece cuprinde tot mai mult teren. Astfel putem spera că peste doi sau trei ani, numărul membrilor din Uniune, dacă nu va fi întreit, dar cel puțin se va dubla față cu starea de acum.

Deci dacă ne aruncăm bine privirea și cugetăm puțin, vom putea ușor constata, pentru ce atât Uniunea cât și instituțiunea tipografică a avut de întâmpinat atâtea greutăți. Cauza a fost lipsa spiritului de organizare.

»America« (Cleveland).

Știrile zilei.

— **Maj. Sa la manevrele generale.** Ziarele din Viena aduseseră știrea că Maj. Sa a renunțat să ia parte la manevrele generale, fiind prea obositoare.

O telegramă din Cașovia anunță acum că acolo se fac pregătiri mari, din cari se conchide că Maj. Sa totuș va conduce manevrele în persoană.

— **»Deșteaptă-te Române«.** Din Telega (România) se scrie: În timpul reprezentației teatrale de Duminecă între primul și al doilea act, fanfara d-lui Rotescu a cântat marșul »Deșteaptă-te Române«. Publicul care era numeros cum nu s'a mai văzut în Telega, a aplaudat marșul.

Un străin (German) probabil din neștiință, crezând că face o glumă a șuerat. Publicul indignat a linșat pe străin dându-l pe mâna șefului de secție spre a l'aresta, scăpându-l cu chipul acesta de furia mulțimei.

În această învălmășeală un domn avocat din București indignat de purtarea aceluia străin a strigat să iasă afară toți străinii necuviincoși, lucru care a indignat pe d. Manole Luca, administratorul băilor. A urmat un schimb de cuvinte și cu mare greutate s'a înălțurat un scandal care putea lua proporții foarte mari. În urnă muzica a cântat 15 minute »Deșteaptă-te Române« făcându-se o frumoasă manifestație.

— **Adunarea generală a Reuniunii învățătorilor dela școlile populare conf. gr.-ort. rom. din protopopiatele aradane I—VII.** Avizăm pe cei interesați, că nepri-mind încă răspuns dela comuna bisericească Budapesta și fiind timpul înaintat, ne-am determinat a convoca adunarea generală de estimp la Arad pe 4 (17) Septembrie a. c. Programa se va publica la timpul său în toate foile. — Presidiul.

— **Sborurile lui Vlaicu.** Din București ni-se scrie: Luni după prânz, pe la orele 6 jum., simpaticul și îndrăznețul aviator Vlaicu a executat un mare sbor pe platoul Cotroceni, planând aproape 20 de minute la o înălțime de vre-o 80 metri, în mijocul unui cald entuziasm al publicului numărös venit să-l vadă.

La aterizare s'a frișit una din rotilele aeroplanului, însă a și fost imediat reparată de aviator.

— **Documente omenesti.** Din Gurahonț primim o înviatare la petrecerea de vară ce o organizează »Gurahonci ifuság« în Gurahonț.

Între organizatorii acestei petreceri sunt în șirați și următorii: Szerák Oktavia, fiica dlui preot din Teiuș; între domni: Muntean Vazul și Woda Miklós (fii de preoți români).

— **Din Pecica.** Ni-se scrie. În nrul 30 din a. c. al »Tribunei« cetesc chitarea coroanei dată de mine pentru cei năpăstuiți de ploii din Moldova. Redacția mă numește »un harnic plugar și proprietar«. Mi-ar plăcea foarte mult să fiu ceea ce onor. redacție m'a făcut. Dar durere de o mie de ori, că eu azi nu mai sunt plugar și prin urmare nici proprietar. N'am nici plug, nici proprietate, decât doar ceva bani, dela tatăl meu, primindu-i drept despăgubire pentru că am fost scos dincasa părintească, eu fiind feciorul cel mai mare. Am mai luat apoi o brumă de bănet pe o sfoară de pământ, partea nevastii mele. Se vede că dv. necunoscându-mă în destul mi-ați dat frumosul titlu, pe care eu — cum am zis — nul merrt. Ori poate ați fost de părerea că o faptă ca aceasta nu se poate sălășlui decât în inima unui proprietar, sau cu alte cuvinte, numai pe cei cu proprietate îi poate lăsa inima să aducă o mică jertfă pentru cei nenorociți. Eu când am dat din puținul meu coroana, nici prin gând nu mi-a trecut că întinzând și eu o mână de ajutor celor nenorociți să fiu laudat. Mi-am făcut socoteală că 1 coroană nu mă fericește nici pe mine nici pe altul și că da-ă ar da cu toții atât cât pot fără să simtă, s'ar putea strânge sute de mii și frații noștri cei loviți de urgia vremii nu ar simți atât de greu napasta ce i-a ajuns. Durere că nu toți judecă ca mine, dar dacă nu — ce să fac? Să stau și eu rece în fața primejdiei — nu mă lasă inima. Dar dacă mi-ar fi dat bunul Dum-

nezeu dupăcum văd că le-a dat multor altoraș așa fi dat nu 1 coroană, ci a-și fi dat atâta că să se cunoască unde dau. Deci nu din prisof sintă dau celor în neputință, ci din puținul meu ce-l am, dau și eu celor năpăstuiți, când am un ban.

Am scris acestea pentru frații mei din Pecica. Poate vor fi mulți cari vor fi crezând că eu ur măresc a-mi face reclamă de proprietar și măresc bogătoii, căci între plugarii noștri și astăzi se mai află de aceia cari cred că chitarea în foaie se face numai pentru a se lauda binefăcătorii. Și neștiind înțelesul chitării, în loc de a face ca mine, dau în mine. Pecica-Română. Petru Ponta Pontescu!

— **Nicolae Popea.** »Foaia Diecezană« din Caransebeș scrie următoarele: Marți în 8 August c. s'au împlinit trei ani de zile de când venerabilul arhipăstor, blândul și bunul episcop al diecezei noastre, Nicolae Popea, s'a stins din viață. S'a stins, copleșit fiind de marile frământări sufletești, cari i-au muncit ultimile zile, ce i-au mai fost date să sufere în crizagi ce s'a năpăstuit asupra diecezei noastre. Și când privim acum după trei ani dela moartea sa cu nepărtinire asupra vieții sale bogate în fapte mărețe și nobile, involuntar ni-se pleacă genunchii înaintea mormântului său, ca să înălțăm cu evlavie rugi de mulțumită, către Atotputernicul, că ni-l'a trimis diecezei noastre drept liman neviforit, zid nebiruit, turn de înțărare și apărător. Prin munca sa uriașă, prin puterile sale proprii și nu prin fățarnicie s'a ridicat la treapta cea mai înaltă, la care se poate înălța un fiu credincios al bisericii noastre, la treapta de mare arhiereu al neamului nostru.

Neuitat va rămânea pentru totdeauna, pomenindu-i-se cu sfințenie din generație în generație numele și fiii neamului vor binecuvânta memoria lui pentru fărîmăturile, ce le vor primi din belșugul câștigat cu crucea pe seama bisericii sale. Căci »ereda universal la toată averea mea câștigată cu economie și mare crutare din modestele venite ce am avut — zice marele episcop în testamentul său — designez dieceza, al cărei arhiereu sunt, respective biserica română ortodoxă a eparhiei Caransebeșului. Consistorul plenar diecezan să facă o fundațiune, care să poarte numele »Fundațiunea episcopului Nicolae Popea« spre scopuri bisericești, școlare și filantropice române ortodoxe pentru toate timpurile«. Spre orientare adaugem, că averea moștenită întrece suma de un pătrar de milion de coroane. — Stâlp puternic al credinței strămoșești, apostol și luptător înflăcărat al drepturilor naționale și al culturii poporului român, scrutător ager al trecutului bisericii ortodoxe, purtător cu cinste a al cărjei vlădicești: iată cine a fost episcopul diecezei Nicolae Popea.

— **Vești bune din Maidan.** Ni-se scrie: Cu mângăiere sufletească constat că petrecerea aranjată de tinerimea noastră din Maidan cu concursul »Reuniunii de cetire și cântări« în favorul sf. biserici a succes peste așteptare.

Nu odată s'a accentuat că comuna Maidan a dat neamului o seamă de cărturari cari totdeauna au știut să se însuflească de tot ce este nobil și folositor și mai presus de toate să prețuiască așezămintele naționale: biserica și școala, de unde pentru prima dată s'au împărțit ca dintr'un izvor dătător de viață.

După ce poporul din comună alături cu conducătorii au știut să ridice așezămintele aceste culturale la nivelul cerințelor moderne, după ce în vremea din urmă s'a ridicat școala corăspunzătoare, s'a deschis încă o clasă și s'au provăzut cu puteri destoinice, — nici această tinerime stud. care este răspândită prin diferitele orașe ale țării la școlile medii n'au vrut să rămână îndărăt, ci și ea cu modestele ei puteri, cu cunoștințele câștigate, dar mai mult prin exemple morale și materiale, vrea să-și dea concursul la ridicarea și înfrumșetarea așezămintelor acestora culturale, ca acolo în locașul sfânt să le rămână și lor numele de jertfitori și binefăcători ca văzând frații de-acasă să se însuflească pentru tot ce e bun și sfânt neamului.

Programul bogat și variat a atras oaspeți nu numai din localitate, dar și de prin depărtări. Fii comunei, tocmai de pe la Alibunar au alergat să ia parte, iar cei ce n'au putut veni și-au trimis obolul lor, ca prestațiunile

estor pioneri ai culturii să fie încununată un succes cât mai frumos.

Fie ca aceste exemple vii să servească și tor comune și poporului de model, iar tinerii noastre, precum și Reuniunii de cetire, cântări și conducătorilor le exprimăm și pe această cale sinceră mulțumită pentru silințele au depus în interesul luminării poporului nostru.

Înainte și Dumnezeu va fi cu noi. *Leru.*

— **Primul aviator român, inginerul Vlaicu la Blaj.** Cu prilejul sărbătorilor culturale, cari se vor desfășura la Blaj în 29 și 30 August st. n. obștea românească va avea rara fericire de a se destina în zborul aviatorului nostru A. Vlaicu, care a ținut să înalțe nimbul sărbătorilor prin zborul său cu aparatul cel mai nou conceput după sistemul propriu. — Zborul inginerului Vlaicu va fi un frumos moment în perverzul sărbătorilor iubile ale culturii române. Români de pretutindenea, grăbiți să fi martori la acest triumf al științei române. Nu întârziati a răsplăti cu obolul nostru nizuințele și jertfa ce aduce un fiu neamului și țării noastre pe altarul științei universale.

Spre orientare avizăm P. T. public românească, că zborul va avea loc în a doua zi a sărbătorilor: Marți în 29 August sau la caz de timp nefavorabil Miercuri în 30 August st. n. între orele 5—7 d. a.

Biletele de participare de persoană:

1. Loc. I.	10 cor.
2. » II.	5 »
3. » III.	2 »
4. » IV.	1 »

Anunțările să se facă necondiționat până la 25 August ca comitetul aranjator să poată lua măsurile pentru trenurile de lipsă, trimițându-se de-odată prețul biletelor la adresa: *Ștefan F. Negruțiu jun. inginer Blaj—Băzsfalva. Comitetul aranjator.*

N. B. Gazetele românești sunt rugate să publice acest anunț în mai multe numere consecutive.

— **Apel.** Rugăm cu tot respectul pe toți acei ceastimați Domni, Preaonorate Oficii Protopresbiterale, Onoratele Oficii Parohiale și Onoratele pastre Institutelor de credit și economii românești, să au primit dela noi liste de colectare pentru biserica bisericii gr.-or. române din Panciova, ca să binevoiască a ne retrimite listele de colectare în timpul cel mai scurt posibil, fie chiar și fără rezultat favorabil, căci avem mare trebuință de ele! Orașul Panciova din punct de vedere economic național cultural e de mare însemnătate pentru neamul românesc. Acest adevăr se confirmă prin cuvintele de aur ale unui mare și înflăcărat fiu al neamului nostru, când zice: »Panciova, este însemnat oraș de lângă Dunăre, trebuie să devină un centru ideal românesc. Dela Dunăre trebuie să răsună mândrul nostru glas până în Macedonia, Tesalia, Epir și Albania, dară și peste marea până în Italia!«

Ne pare însă foarte rău și ni-e cuprinsă inima de durere, când vedem, că cauzei noastre sfinte naționale din acest colț de țară — unde ne lăm de veacuri în neîntreruptă luptă cu Sârbii — nu i se dă nici o atențiune!

Din 500 de colecte câte s'au trimis, abia 100 au sosit, cari reprezintă circa 3000 coroane. Rugăm și pe acei Multstimați Domni și acele Onorate Corporațiuni, cari eventual n'au primit listele de colectare, să binevoiască a trimite ajutorul lor pentru biserica noastră din Panciova la adresa: »Panciova« institut de economii și credit din Panciova, Pancsova.

Panciova, în 28 Iulie 1911.
În numele bisericii gr.-or. rom. din Panciova: Ștefan Stroea, preot și președintele comitetului local.

— **Cele zece porunci ale comerțului german.** O broșură trasă în milioane de exemplare circulă în acest moment în Germania.

Ea conține următoarele 10 porunci:

1. În cele mai mici ale tale cheltuieli, nu pierde niciodată din vedere interesele compatrioților tăi și ale patriei;
2. Nu uita că dacă cumperi un obiect provenit dintr'o țară străină, fie prețul lui cât de mic, tu impuținezi cu atât bogăția patriei tale;
3. Bani tăi nu trebuie să profite decât neguțătorilor și meșteșugarilor germani;
4. Nu profana pământul german, casa germană, atelierul german, prin prezența și întrebuințarea mașinilor și uneltelor străine;
5. Nu lăsa niciodată să se servească la masa ta carnea sau grăsimea străină, care ar aduce pagubă crescătorului de vite german și pe de altă parte ar compromite sănătatea ta, fiindcă cărnurile străine n'au fost vizitate de poliția sanitară germană;
6. Să scrii pe hârtie germană, cu condeiu german și să întrebuințezi hârtie sugătoare germană;
7. Tu nu trebuie să te îmbraci decât cu stoffe germane și să nu porți pe cap decât pălăria germană;
8. Făina germană, fructele germane, berea germană dau singure forța germană;
9. Dacă nu-ți place cafeaua fabricată germană, întrebuințează cafeaua din coloniile germane, și asemenea cu cacaoa și ciocolata;
10. Reclamele străinilor nu te abată nici odată dela aceste înțelepte precepte, și să rămâi convins, orice s'ar zice, că cele mai bune produse, și singurele demne de un cetățean al mării Germanii sunt produsele germane.

— **Spânzurarea unui criminal.** Vineri a fost spânzurat la Seghedin un criminal vestit, Szalma István, Ungur de pe bărăgan, după ce a fost condamnat la șase ani închisoare pentru omor a fost pus în libertate preventivă. Criminalul în scurtă vreme după ce a fost eliberat a comis însă o nouă crimă, omorînd o femeie și despoind-o de tot ce avea. Înainte de execuție cu câteva ore Szalma a mai băut un litru de vin, a fumat vreo câteva țigări bune și și-a scris cărți poștale cu versuri cunoștințelor lui. Călăul Bali Mihály a isprăvit însă repede cu vieța acestui nenorocit, care nu împlinise încă 28 de ani.

— **Se rentează,** ca să se trimită haine spre curățire la spălătoria mecanică **Béla Haltenberger (Cassovia) Kassa** deoarece ce se curăță și văpsesc la perfecție. Gulere și manșete se spală alb ca zăpada și cu luciu de oglindă. Lucrare repede, serviciu prompt. Anul înființării 1810. Hotelele, restaurantele și instituturile au reducere.

Poezii populare.

*Frunză verde de pe rit
Pusu-mi-am gând de iubit
S'am iubit o lelișoară
S'am lăsat-o'n dor să moară.
Când iubesti par'că glumești
Dar pe urmă te căești.
Măcar încătrău mă duc
Sau de lucru mă apuc
Dorul vine ca ș'un lup
La iubita să mă duc.
Păsărică de pe deal
Mândruța mea plânge-amar
Ea plânge că am lăsat-o
Și pe alta am luat.*

*Fântână cu apă amară
Face-te-ai toată cerneală
Să-mi cernesc eu rochia
Și să jolesc pe badea
Că m'a'nvățat a iubi*

*Și m'a lăsat a dori
Dar el bine m'a'nvățat
Și eu nu l'am ascultat.
Întoarce-te bade iară
Să vorbim a doua oară
Care de noi ne om lăsa
Să se uște ca iarba
Ca și iarba câmpului
În postul Sâmpetrului.*

Culese de Teodor Popa econom în Drauf.

Din America.

*Oceane bălțiță lată
De mult de-ai fi fost săcată,
De-ai fi fost săcat de mult
Eu să nu te fi trecut,
Căci după ce te am trecut
Mult mă mir de ce-am văzut.
Am văzut vrăbii pârlițe
Muieri de bărbați fugite
Fugite tot cu feciori
Când le văd mă iau fiori,
Am văzut porumbi pârliți
Și mulți oameni schilăviți,
Unul era fără mână
Spunea că a căzut sub șină,
Altul spunea că s'a ars
Într'o fabrică de gaz,
Altul fără de picioare
Cine știe din ce'nțâmplare.*

*Și de-acestea când aflaiu
Tare mă înspăimântaiu
Că sunt copil tinerel
Și'n fabrici se lucră fier,
Nu știeam nici o lucrare
Și n'aveam nici o purtare
Fără mă gândeam mereu
Că ce o fi de capul meu
C'am plecat din satul meu
Am plecat tînăr copil,
Mă întorc înapoi bătrîn
Cu mustața răsucită
Și cu fața îmbătrînită!*

*Cine nu ști să dorească
Vie'n țara englezească
C'ăicea-i atâta dor
Câtă apă într'un isvor,
Și aicia-i atâta jale
Câtă apă într'o vale
Și aicia nu e milă
Câtă apă într'o fântână.*

Bucur Binig.

Nu vă încredeți în babe.

Am să vă spun o poveste din care veți vedea cât e de rea câte o babă.

Cică era într'un sat un bărbat și o femeie cari trăiau foarte bine. Mă rog, nu li era păreche pe lume în privința traiului. Dracul, care nu face biserici, și care-i învățat numai rău să facă, își puse în gând să strice casa acestor doi oameni. Sucește el încolo, trage'ncoace: nu era chip să li facă nimic. Știa el o babă în acel sat, care făcea și desfăcea mai dinai ca dracul. Repede se duce la dânsa și i spune că, dacă va strica ea casa acestor doi oameni, îi va da o pereche de papuci galbeni. Hârca de babă se prinde. După ce plecă dracul dela dânsa, baba-și pune furca'n briu și pleacă la casa cu pricina. Găsește acasă numai pe nevastă țăsând: bărbatul era în țarină la arat.

Se ia de vorbă baba cu nevasta de câte'n lume până ce vine vorba și de traiul ei cu bărbatu-său. Baba-i spune: »De-aceia trăiești tu bine cu bărbatul, căci tu-i ești supusă lui și el te poartă cum voiește. Eu îți pot face ca tu să fii mai mare peste el și să-l porți pe degete cum îi vrea, numai să ascultă cum te-oi învăța eu: Când ei o să vie deseară acasă, după ce-o sta la masă, o să puie capul ca după obiceiul în poala ta, să-i cauț în cap. După ce-o adormi, să scoți din sîn acest cuțit pe care ți l dau eu, care-i descântat, și să i tai trei fire de păr din cap, pe care mi-le vei da mie să le descânt la soare».

De aici baba pleacă în țarină, unde era bărbatul, și, lipindu-se de el, începe a-i spune: »Dragul mamei, tu muncești și nici nu știi ce ți-se pregătește acasă. Nevastă-ta s'a dat în dra-goste cu altul, și acela i-a dat un cuțit cu care nevasta o să-ți taie capul diseară când te-i pune

să-ți caute în cap. Ci tu, când te-î pune să-ți caute în cap, să te faci că dormi, și atunci numai ai s'o prinzi!.

După aceasta baba se duse. Bărbatul lucră până seara dar fără gust, căci se gândia cum femeia lui l-ar face una ca asta. Mai nu-i venea să creadă. Seara, după ce mâncă, se puse în poala ei, să-i caute în cap, și se face că adoarme. Când nevasta lui, sigură c'a adormit, scoate cuțitul din sân și-i taie trei fire de păr, dar vai, căci bărbatul nu dormia și-o prinse cu cuțitul în capul lui. Repede sare în picioare și începe a batjocori pe femeie, și-o alungă dela casa lui, iar în urmă muițami babei că i-a spus. Dracul văzând că baba le-a făcut așa de rău, de le-a stricat casa, s'a temut de ea și, ca să se fie de cuvânt, i-a întins papucii într'o prăjină. Deci vedeți, oameni buni, cătu-s de rele babele viclene: ferți-vă de ele, și nu vă încredeți în minciunile lor.

ECONOMIE.

Lucrările agricole în luna August.

Porumbul (cucuruzul).

La unele soiuri de porumburi sămănați până la Sf. Gheorghe (23 Aprilie st. v.), cum este porumbul cincantin, boabele au început a da în copt pela începutul acestei luni. Pentru ca coptul să se grăbească, e bine a se tăia tulpina deasupra știulețelor. În cazul acesta porumbul se poate culege pela 20 ale acestei luni. După culesul porumbului, fie pela 20 sau chiar pela sfârșitul acestei luni, se poate sămăna grâul, etc., în bună stare.

Culesul fasolei.

Când fasolea este sămănată pe o suprafață de pământ mai mare și prin luna Aprilie sau chiar în luna Maiu, se culege în această lună, fără a se aștepta ca toate tecile să fie coapte bine. Se smulg tecile din pământ, se fac purcoaie și se mai lasă vre-o câte-va zile ca tecile să se mai usuce și după aceea se bate sau se treeră cu mașina. Fasolea poate să producă la hectar dela 15--25 hectolitri.

Boabele de fasole, măcinate, dau o făină albă, cu care se falsifică făina de grâu.

Culesul foilor de tutun.

Pela începutul acestei luni se începe culesul foilor de tutun, care se face de jos în sus. Foile de jos dau tutunul de calitate a treia, cele dela mijloc de calitate a doua și foile dela vârful tulpinei, 2-4, dau tutunul de calitate întâia. Foile de tutun când se culeg, se așează pe iarbă sau pe un sac și niciodată pe pământ, seara se duc acasă și se așează într'o odaie întunecoasă, în teancuri sau grămezi, înalte de 25 cm., unde se lasă 24 de oare, sau chiar 2 zile și după aceea se înșiră pe ață cu un ac, punând între fiecare foaie câte o bucată de papură cam de 1 cm. de mărime. După ce foile s'au înșirat se pun la umbră în coșare, ca uscatul să se facă încet. Uscatul ține aproape 6 săptămâni, când foile se iau de pe sfoară și se păpușesc.

Sămănatul grâului.

În multe localități mai muntoase sămănatul grâului începe chiar de pela 15 August.

În grădina de legumi.

La ceapă și usturoiu (aiu) se culcă la pământ, la usturoiu foile se mai pot împleți. Ca să avem spanac și salată peste iarnă, se prepară în grădina legumele pe cari se

sămăna sămânța acestor plante. Salata după ce a crescut în trei foi, se poate răsădi pe alt răzor; iar spanacul dacă a crescut prea des trebuie rărit ca să crească mai bine.

La vie.

În pivnița în care se păstrează buțile cu vin, trebuie căutat ca buțile să fie pline cu vin, ca vinul să nu se strice. Umplutul buților se face cu acelaș neam de vin și de aceeași vechime. Pe dinafară toate buțile se șterg cu o cârpă, ca să fie curate.

În livezi.

Dacă timpul a fost mai ploios, lucerna se cosește pentru a 4-a oară; iar în livezile naturale cari au fost cosite prin luna Iunie și n'au fost păscute de vite, se cosec pentru a 2-a oară. Acest fân poartă numele de otavă, care este foarte hrănitoare. Se dă mai cu seamă vacilor de lapte, vițelilor mici, mieilor și oilor fătate.

Facerea frunzarilor.

Frunzele copacilor uscate dau o bună hrană pentru toate vitele. La noi acest nutreț se face de obicei în anii prea secetoși, deși acest nutreț ar trebui preparat chiar și în anii cei buni. Copacii, a căror foi sau frunză și crăcuță se pot întrebuința mai cu folos la facerea frunzarilor sânt: frasinul, fagul, vița de vie, salcia, plopul, stejarul și teiul; iar pentru vitele de prăsilă, frunzarii cei mai buni sânt dela cireș, prun, măr și păr.

Întărcatul mânzilor.

Toți mânzii fătați în luna Martie se întărcă în această lună.

Oile.

Turmele de oi cari au fost duse la pășune în luna Mai la munte, se coboară la șes de multe ori chiar pela 15 August st. v., dacă timpul începe a se răci.

Albinele.

Luna lui August de multe ori fiind o lună mai mult secetoasă și caldă, trebuie să apărăm stupii în contra căldurii, căci altfel stupii își părăsesc coșnițele în schimbul unei scorburi de copac din pădure, unde găsesc mai multă răcoare.

Trebuie căutat dacă au hrană îndestulă, fiindcă în această lună, din cauza timpului secetos florile devin foarte rari, sau pot lipsi cu totul, mai trebuie băgat de seamă ca stupii să nu fie jefuiți de albinele hoțe.

(»Albina«).

V. S. Moga.

Banca gen. de asig. soc. pe acții în Sibiu.

Vestim cu plăcere institutelor noastre de bani și celor interesați, că Tribunalul reg. din Sibiu, ca for comercial prin decisiu său Nr. 6389/911 P. dela 20 Iulie a. c., — înmănat direcțiunii în zilele trecute — a ordonat înregistrarea firmei societății noastre de asigurare în registrul firmelor comerciale, restituind în acelaș timp statutele înaintate, provăzute cu clauza de înregistrare.

Prin acest act »Banca gen. de asigurare« este definitiv constituită. Urmează acum a se continua cu zor lucrările de organizare pentru ca la 1 Ianuarie 1912 — precum este proiectat — să-și poată începe activitatea.

Se aduce totodată la cunoștința particularilor, cari au subscris acții la societatea noastră de asigurare, că »Certificările interimale« asupra acțiilor subscrise, s'au expedit deja din partea bi-

roului societății, la institutele de bani unde s'a făcut subscrierile și de unde cei interesați le ridice.

Terminele de plată ale ratelor viitoare încă s'au fixat din partea direcțiunii. Indată ce acestea se va face, terminele vor fi aduse la cunoștință în mod uzitat.

Filiala băncii „Furnica“. Duminică în August n. s'a făcut în mod solemn în com. Arpașul-inferior deschiderea filialei băncii »Furnica« din Făgăraș în prezența unui public măros din Arpaș și conuțele din jur. Au de față la deschidere membrii direcțiunii, funcționarii și toți băbați de încredere (agenții) din comunele vecine. Institutul »Albina« din Sibiu a fost reprezentat prin d-nii: Dr. Liviu Lemeș, avocat și Constantin Popp, contabil revizor.

La orele 12 s'a făcut sfințirea localului d-nii preoți locali: Trandafir Dragomir și Bas Vasu Președintele institutului »Furnica« d. v. Iacob Macaveiu, prin o vorbire frumoasă de la filiala de deschisă și o predă funcționarilor și le pune la inimă să abă totdeauna în vedere ajutorarea poporului nostru agricol în orice recțiune.

A urmat apoi un mic banchet la birtul com. din Arpaș, unde s'au ținut mai multe toci întru consolidarea noastră economică. De la banchet s'a trimis o telegramă de aderență d-lui tenie Cosma, directorul institutului »Albina« Sibiu. *»Oltean«*

Avis! Pentru orientarea onor. Public din anunțăm, că »Bistrițana« a deschis în Beclean filială, care se va ocupa cu tot soiul de af. de bancă ca și centrala.

Bistrița, August 1911. Direcțiunea institutului de credit și economii »Bistrițana«. Valeriu Poni director executiv.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta

Budapesta, 17 August n. 1911

Prețurile cerealelor după 100 klg. a fost următoarea:

Grâu de Tisa	— — — —	K. 22.75—23.00
» din com. Fejér	— — — —	» 22.55—23.00
» din com. Pesta	— — — —	» 22.55—23.00
» din Bănat	— — — —	» 22.65—23.00
» Dunărean	— — — —	» 22.65—23.00
» de Zimoni (sirbesc)	— — — —	» — — — —
Cucuruz	— — — —	K. 15.60—15.75
Secară	— — — —	» 17.85—18.00
Ovăs	— — — —	» 17.20—17.50

Prețul bucatelor pe termin.

Prețurile sînt a se socoti după 50 klg.

Grâu pe Octomvrie 1911	— —	11 K. 39
Grâu pe Aprilie 1912	— —	11 « 54
Grâu pe Maiu 1912	— —	— « —
Secară pe Octomvrie 1911	— —	9 « 22
Cucuruz pe Maiu 1912	— —	7 « 66
Ovăs pe Octomvrie 1911	— —	8 « 30

Poșta Administrației.

Ioan Fărcaș, Șiiindia. Am primit 2 cor. abonament până la finea anului 1911.

Petru Guleș, Teodor Moroșan, Semeac. Am primit 8 cor. abonament până la finea anului 1911.

Nicolae Ardelean, Feui. Am primit 2 cor. abonament pe sem. II. 1911.

Târgurile de țară în August

7—21 August calendarul nou.

21. Baia-mare, Cetatea-de-Baltă, Cioc-Cosmaș.

23. Copșa-mică, Dej, Șercaia, Vinț.

24. Copșa-mare, Făget, Sebeșul-săses.

25. Bicaz, Merghindeal.

27. Comlăuș, Jimborul-mare, Moldova-veche, Vinga, Viștea-de-jos, Zărnici.

28. Alibunar, Câmpeni, Făget, Hălăușeni, Ilia, Sân-Paul, Șilimeghi, Teiuș.

29. Cislădie.

30. Bistrița, Giula, Zlagna.

31. Alțina, Ciacova.

Redactor responsabil: Iuliu Giurgiu.
«Tribuna» institut tipografic Nichin și C.

Liere de albine curată

Orice cantitate cumpără »Severineana« societate comercială pe acții, Caransebeș.

Morar bun

Se aplică imediat aplicare la o moară cu două pietri, cu valțuri și sită.

Informațiuni dă Ioan Cutean, comerciant în Brád.

Anunț.

Am onoare a aduce la cunoștință on. public că am deschis în Strada Neagră No 4 atelier de strungărie de lux și mobilă, de primesc preteptuire totfelul de lucrări îngătoare în bransa aceasta precum: picioare masă, jocuri de popice, fesnice pentru biserici, alpuri de străni strungărite etc. La comanda postă servesc în timp scurt, fără rambursă. Specialist în canaluri de buși.

Mai departe primesc și reparaturi de ploiore parasoale precum și reparaturi ce se abat în anse ca violine, dacuri, bile etc.

Comercianții primesc deslușiri bucuos. Comanda se efectuează solid și cu prețuri ieftine. Rugând sprijinul onor. public, semnez

Cu deosebită stimă:

Ilie Sârbu Elias,
Brașov.

Invenție Nouă. Invenție Nouă.

Moară de oțel

Pentru întrebuințare în economie și acasă, mașină excelent orzul, cucuruzul și grâul, se întinde cu mâna, puterea de muncă a unui băiat de șasă ani, un kilogram pe minut pelângă garanță și se capătă numai într'o mărime.

Prețul 14 coroane.

Face aparate pentru desfacerea sămânței de lucernă și trifoiu, de mână cu puterea ori cu mâna cu puterea ori cu mâna, de aplicat în mașina de îmbătut ori de sine stătătoare. Prețurile se întrebe la

Kádár Gyula

Fabrică de aparate de desfăcut sămânța trifoiului și atelier de reparat mașini în Nagyvárad, Villanytelep mellett.

AVIZ!

Pe lângă 4 învățăcei cari am în prăvălia mea de modă spețerie și sticlărie mai caut încă **2 învățăcei**. Se recere dela fiecare ca să știe cel puțin 2 limbi. A se adresa lui:

Petru Bărsan
comerciant Bozovici.

Imprumut ieftin,

fără cheituieli anticipative, cu procente de 4% și amortizație, pe pământuri, dela 10—65 ani, rămânând procentele aceleași.

Ofer diferite mașini agricole

fabricatele cele mai bune, construcția cea mai perfectă, precum: mașini de treerat, cu abur, benzin și olei, mașini de semănat și și cosit cu abur, benzin și olei pe lângă prețurile cele mai convenabile cu plătire în rate.

Cumpăr, vând și parcelez

moșii, pământuri, fabrici și case. Vând mașini, motoare calitate bună, preț ieftin. Instalez luminaire cu acetelin și vând obiectele necesare.

La dorință trimit specialist.

Caut agenți la sate, pe lângă onorar.

Agentura generală comercială.

Pálmer Mátyás

Timișoara, Strada Jenő-Herceg Nr. 13

GRAMOFONE

și plăci de gramofon.

Aprinzători original „IMPERATOR“.

Lampioane de buzunar etc.

se găsec mai ieftin în marele magazin de fabrică a lui

Tóth József, Szeged, Könyök-u. 3

Vânzare și pe rate.

Cereți gratuit prospectul de prețuri. Se caută revanzători.

Mare asortiment în plăci românești.

Szepesi Frigyes

măcelar și cârnătar în Budapest

Fabrica și cancelaria: IX., Strada Ráczler 21. Magazinul: XII., Strada Dohány Nr. 72.

Recomandă pe lângă prețurile obișnuite,

unsoare și slănină

de prima calitate.

Comandele din provincie se liferează momentan.— Cereți anunțul prețurilor.

GUSTAV FRICK

tinichigiu artistic și pentru edificii în Mediaș—Medgyes, Strada Schmed No 26.

Pregătește în atelierul său aranjat cu mașini totfelul de lucrări pentru zidiri, lucrări de tinichea, înfrumșetări, acoperire de biserici și turnuri, lucrări de stacmol turnat pentru ornament, precum și pentru firme, apoi și vane de scaldat în toată mărimea ș. a.

LEON KIRILOVSZKI

ceasornicar și giuvaergiu în

Marosvásárhely

Calea Kossuth Lajos-ut No 8.

Cea mai ieftină sursă de cumpărat a totfelul de

ciasornice

de buzunar și de părete și ceasornice deșteptătoare, precum și articli optici.

Prăvălie de obiecte de aur și argint signate officios. — Toate reparaturile se execută prompt și cu garanță.

Márton Tamás

atelier cu mașini electrice pentru ascutire artistică și fabricare de cuțite în Marosvásárhely,

Piața Petöfi-tér No 1.

Se recomandă pentru pregătirea și ascutirea oricărui soi de cuțite, ca cuțite pentru cășapie și bucătărie, pentru masă și bricege, unelte pentru ciobotari și cojocari precum și ascutirea bricelor pre lângă prețuri convenabile și execuție ireproșabilă.

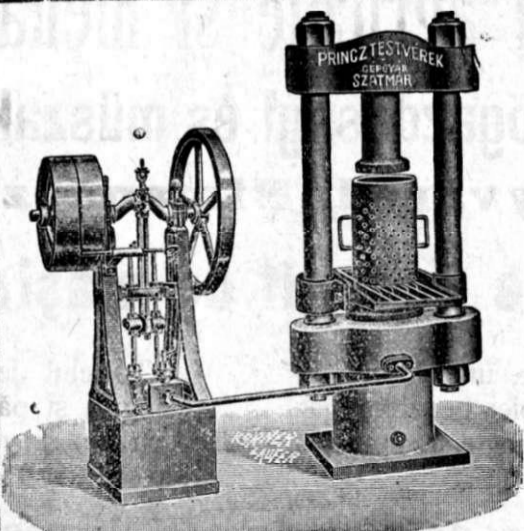
La trimiterea a șase brice, barbierilor le socotesc taxa numai pentru cinci. —

Atelierul de mașini și pentru clădit mori

PRINCZ TESTVÉREK

din SZATMÁR.

Pregăteșe petrine și orice mașini pentru stors olei, mănate cu apă mașini de desghioat, sfărmat și prese, pe lângă asta cele mai exacte transmisiuni cu tractație circumpețială.

Instalăm mori pe tain, ori cu cilindre.

Am onoare a face atente damele asupra salonului meu de

corsete.

Lucrez corsete dupa măsură, fason franțuzesc, cu preț ieftin.

Reparaturi se primesc și se efeptuiesc ieftin.

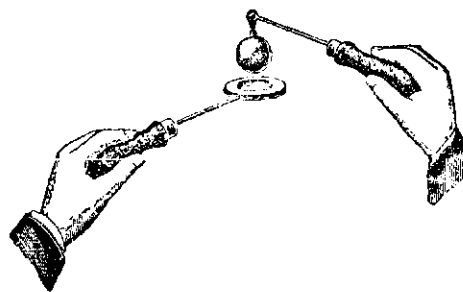
Merg după dorință și acasă.

O cartă postală este îndeajuns.

Rog stimatele doamne numai la o probă ca astfel să se poată convinge. — Cu stimă:

Salonul de corsete
JOSEFINE BINDER
Sibiu - Nagyszeben
Strada Cisnădiei Nrul 9. — Etajul II.

In atenția susținătorilor de școale.

Requisitele obligatoare pentru școalele confesionale în cadrul legii XXVII, § 15 din 1907, se pot cumpăra mai avantajos dela

Hábel Mátyás Géza

fabricant de recvizite școlastice
Budapesta, VII., Vas-utca No 7.

Frații Baskay hără-gari

atelier pentru reparatul mașinelor agricole și a cazanelor

Temesvár-Jozsefváros, Pacsirta-u. 4b.

Se recomandă pentru instalarea de mașini agricole, cazane, cântare, rafinerii și căldări de fier rachiu, a moritor și a fabricelor de cărămidă; pregătirea de tulumbe și repararea specială a acestora, apoi orice obiecte turnate din metal cum și apaducte, closete, canalizări și aranjarea camerelor de baie, instalarea de fântâni artificiale pelângă prețurile cele mai ieftine și lucră trainic.

Pentru luarea în primire mergem pretutindeni în persoană și pe cheltuiala noastră proprie.

Cel mai ieftin loc de cumpărat e Marchitania G. Florian & Comp.

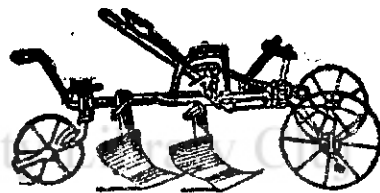
Versecz.

Telefon 78.

Mare asortiment:

de pluguri, osii, ferării, unelte pentru casă și bucătărie, vânzare în regie a ierbii de pușcă, arme, cartușe și toate

requisitele de vânătoare.

Serviciu prompt și prețuri ieftine. Comande prin tren și poștă se efeptuiesc grabnic și cu cea mai mare punctualitate.

= Atelierul de fotografariat a lui =

Csizhegyi Sándor

Cluj—Kolozsvar, Piața Mátyás király-tér Nr. 26.

(Lângă farmacia lui Hintz).

Aici se fac și se măresc cele mai frumoase fotografii, deasemenea acvarele, picturi în olei, specialități în pânze ori mătase, cari prin spălare nu se strică. La firmă fiți cu băgare de seamă n'o confundați, Cluj—Kolozsvar, Piața Mátyás király-tér No 26, lângă farmacia lui Hintz. — Referindu-vă la acest ziar veți avea favor în prețuri.

Cine vorește să cumpere bandage bune

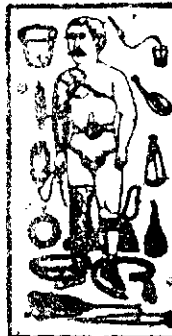
(legătoare) pentru vătămătură să se adreseze cu încredere la firma de mai jos. Recomandă bandaje pregătite propriu pentru vătămătură, bandaje la abdomen, corsete suspensorii, precum și toate obiectele de lipsă la bandajare. Pregătește corsete orthopedice pe orice trup; și legătoare de toffelul. — Singurul magazin de specialități franceze și engleze în gumă și capot anglais

JULIUS LEINER

pregător de bandaje în BRAȘOV,

Strada Jochaus No 14 coțul Str. Becker No 4.

La comanda de bandaje rugăm să se scrie grosimea trupului și că vătămătura e în partea dreaptă, stângă ori într'amândouă p.

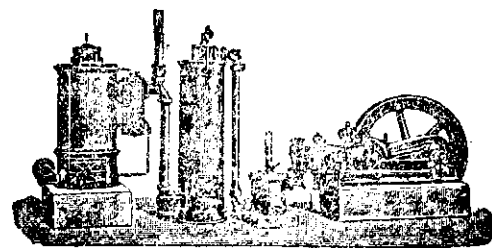
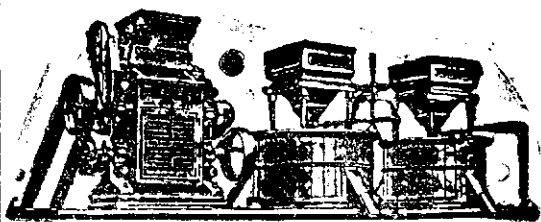

Societate act. de mașini agricole și mehanice

(Mezőgazdasági és műszaki R. T.)

Nagyvárad, Rimanóczy-u.1.

Mare depozit de mașini agricole și mehanice.

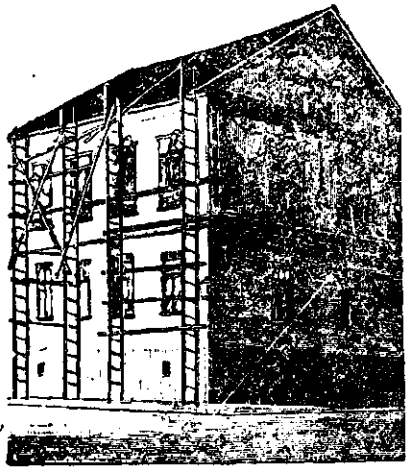
Liferează: mașini agricole și industriale, unelte, aranjamente de mori, mașini de abur, motoare cu olei, benzin și gaz. Automobile, articole californice, curcubete, pentru vin, bere și apă. Olei pentru mașini și cilindre.

Toffelul de unsori pentru mașini, saci, ponevi, valtrapuri, ștreanguri și pălămare; curele pentru mașini, pompe, mașini pentru vin și viticultură precum și utensilii; stropitoare, îngrădituri de sârmă, cumpene, desinfectorii și dulapuri de salvare.

Secție de electricitate și mașinării.

Biroul arhitectului

Ing. Czako Lajos
Kolozsvár
Monostori-ut 60.
 Telefon No 936.

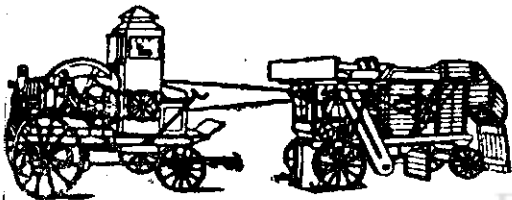

Primește orice lucrări din acest domeniu, planuri, preliminară de proiect, conducerea și supravegherea edificărilor, controlarea și valorarea lor, cum și edificări complete, atât în loc cât și în proviucie, pelângă prețurile cele mai moderate.

Rudolf Limbek

fabrică de mașini agricole,
 Sibiu-Nagyszeben, Rossplatz 5

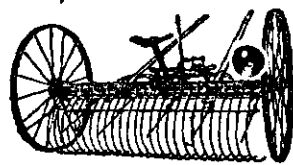
Luau spre lucrare, ori reparatură, toffelul de comande ce se țin de bransa mea, articole de turnat, canale, apoi mașini de abur, benzin, de mână, de treerat de poame, sfeclă, struguri, mașini de măcinat, prese pentru ulei, unsoare și vin, pompe etc. — Țin permanent în depozit și pluguri, fabricate propriu cu prețurile cele mai moderate.

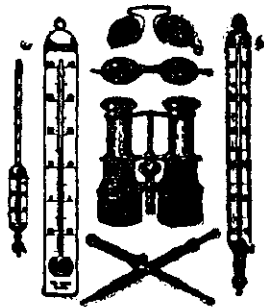
Debreczeni mezőgazdasági gépgyár, Lugos, Bonác-u. 6.

Fabrica de mașini economice din Debrețin a înființat în Lugos, un depozit permanent și cu conducerea a încredințat pe dl **Samuil Hacker.**

În depozit se află toffelul de **acareturi economice** și cele mai bune **motoare** și **mașini de treierat** cari se vând pe lângă garanție și **în rate.** — Atragem atenția economilor să privească acest depozit. Toate comanda sunt a se adresa — — la firma de mai sus. — —

Suspensorii, bandage și ochelari.

Mașini de tuns, brice, foarfeci, ochiane, zwickeri, ochelari, baro- și termometre, suspensorii, aparate de inhalat, toffelul de specialități de gumă elastică, **PRINTEMPS** cel mai perfect preservativ femeiesc cu 4 coroane, se poate căpăta exclusiv numai la renumita firmă:

Dobos Samuel

Temesvár-Józsefváros, Huynadi és Miszits sarok.

Invenție senzațională.

Szabadalom m. 3956. **ANTICOL** *örvényileg védve 141.*

Brevetat sub No 3956.

Scutit prin lege sub No 141.

In atenția prășitorilor de vite!

ANTICOLUL e de un efect uimitor în contra COLICEL.

Experiența de doi ani la regimentul I. de husari arată că în contra colicei nu există un alt leac mai cu efect decât **ANTICOLUL**, deoarece în toate cazurile și un prav ajunge ca să producă efectul așteptat. La cai în cazurile cele mai grave e destul un prav, vindecare la 1½ ore. La vite cornute 1 eventual 2 pravuri, vindecarea 1 oră *în propriul interes comandă o cutie, ca să o ai în caz de lipsă, costă 4 coroane (2 pravuri).*

Se poate comanda la:

LABORATORUL ANTICOL

Mayer Ignác, med. veterinar șef reg. Brașov.

Kaiserl. und Königl. Husaren-Regiment Kaiser No 1.

Certificat.

Subsemnatul am folosit preparatul dlui Mayer Ignác, medic veterinar de stat, la boala așa numită colică, atât a cailor mici cât și la ai regimentului, cu un rezultat uimitor, pentru care, precum și pentru forma ușor de usat îl recomand cu căldură oricui.

Brașov, 21 Aprilie 1896.
 (L. S.)

ss. *Littke*, colonel.

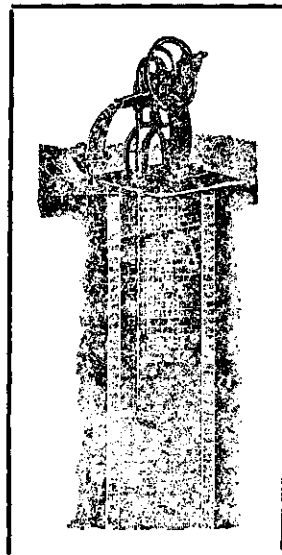
Atențiune!

Sunt de neîntrecut

în ce privește capabilitatea de suportat și tenacitatea lanțurilor și pompelor mele

„ERIKA“

(să nu se confunde cu alte fabricate).

Pentru comune, economii, grădini, curți, unde se folosește apă multă, sunt mai ales de preferit.

Prețurile sunt de aceea scăzute, ca nimeni să nu poată produce asemenea fabricate solide în același preț.

Cereți prospecte și oferte dela

AND. RIEGER

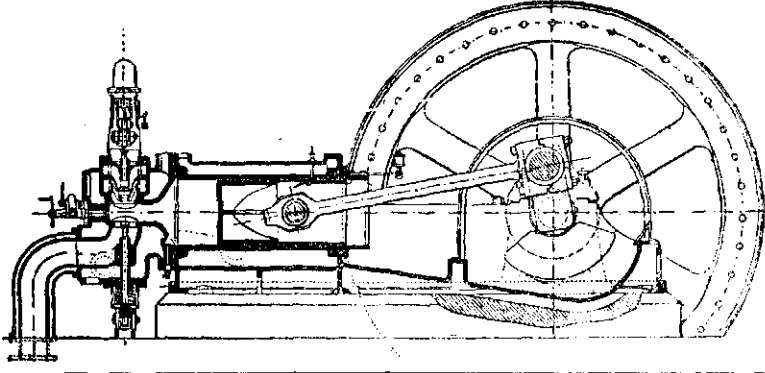
prima fabrică în Transilvania de mașini agricole, turnătorie de metal și fier
SIBIU-NAGYSZEBEN

Atențiune!

Curentul cel mai ieftin!
Nu este perturbatiune!
1 3/4 fileri pe oră = P.H.

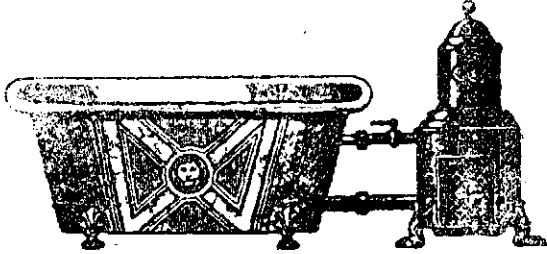
Agentura generală a societății Dubridge Iron Works Co Luro
Feigenbaum și Biskup
Budapest, V. kerület, Vécsey-utca 3 szám.

Motoare pentru olei brut și gaz până la 500 cai putere. Mașini de treerat cu locomobil pentru olei. — Aranjamente complete de moară, mașini frigolifere și calorifere. Pompe și turbine americane.

LUDOVIC DIETL

tinichigiu de lux, clădiri, obloane și apaducte
Lugos, Strada Bonnáz No 10.

Pregătește în atelierul său totfelul de lucrări pentru zidiri lucrări de tinichea, obloane pentru uși și ferestri, acoperire de biserici și turnuri, lucrări de stacmol turnat pentru ornament, pr. și p. firme, vane de scăldat în toată mărinea.

BUTOAIE NOUI PENTRU VIN

din lemn de stejar calitatea I. — se pot căpăta pe lângă prețurile următoare:

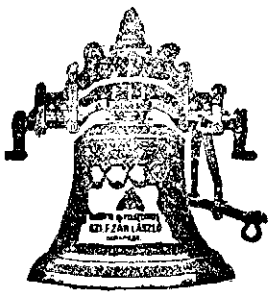
dela 10 l. până la	15 l. cu 4 cercuri de fier	1 butoi	2 cor. 80 fil.
dela 20 l. până la	25 l. cu 6 cercuri de fier	1 butoi	4 cor. 20 fil.
dela 30 l. până la	35 l. cu 6 cercuri de fier	1 butoi	5 coroane.
dela 40 l. până la	45 l. cu 6 cercuri de fier	1 butoi	6 coroane.
dela 50 l. până la	60 l. cu 6 cercuri de fier	1 butoi	7 cor. 50 fil.
dela 70 l. până la	80 l. cu 6 cercuri de fier	1 butoi	8 cor. 50 fil.
dela 100 l. până la	110 l. cu 6 cercuri de fier	1 butoi	11 coroane.
dela 135 l. până la	145 l. cu 6 cercuri de fier	1 butoi	12 cor. 50 fil.
dela 200 l. până la	230 l. cu 6 cercuri de fier	per hect.	8 coroane.
dela 250 l. până la	850 l. cu 8 cercuri de fier	per hect.	8 cor. 50 fil.
dela 1000 l. până la	1200 l. cu 8 cercuri	cu ușiță per hect.	9 coroane.
dela 2000 l. până la	3000 l. cu 10 cercuri	cu ușiță per hect.	10 coroane.

Butoaiile sunt autentificate, leșiate, transportate dela gara Munkács, și expediate pe lângă ramburs, cu trimiterea avansului. Expediez vase pentru culesul strugurilor, pentru presat și alte articole necesare.

Catalog pentru articole de stors gratuit. — Mare depozit!

SZTREHA ENDRE, bugnar, Munkács, Oroszveg.

Fabrică
de clopote

Distinsă la expoziția
universală din Paris.

Szlezák László

fabrică p. turnat clopote, accesorii
de turnuri și stativale lor

Budapesta, Frangepán-u. 77.
(Casa proprie. Lingă stațiunea tramv. electric).

Se recomandă pentru executarea oricărui lucrări din acest ram, ca turnarea de clopote noi și vechi, pe lângă garanție de mai mulți ani, cu coroană de fier invenția mea. Pregătesc stativale drepte și plecate pentru clopote.

Preliminare se trimite la cerere gratis și franco. — La dorință merge și în provincie pe spesele proprii. Execuție solidă.

Stefan J. Roth

ciasornicar și giuvaergiu,
Sibiu, Str. Măcelarilor 36.

Vânzare de juvaere, de aur și argint și ceasornice pe lângă garanție și prețuri moderate.

Să fac orice reparaturi de juvaere și ceasornice de aur și argint, repede, precis și ieftin. Serviciu prompt și conștiincios.

Hegyi János

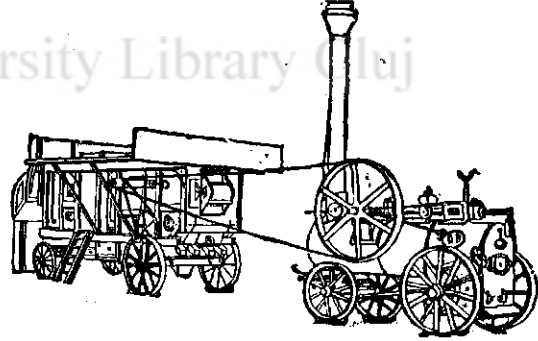
lăcătar, și atelier de mașini cu instalații motorice

în Aiud—Nagyenyed, Tövis-uteza.

Primește orice lucrări de lăcătarie și mașinării din ramă acesta. Efectuiesc orice reparaturi sau comande de mașini repede și prompt.

Ține depozit permanent de acareturi și mașini economice, cele mai bune și mai bune, stropitoare de puștialitate și catapulturi pentru împărșiat fosfor.

Recomandă apoi pluguri cu cormana de oțel și gra fabricație proprie pe cari le vând pe lângă garanție, iar cele necvenabile le schimb, sau le prefac după dorință.

Căminuri (șparhertii) sistemul cel mai bun și mai ieftin.

Reprezentant și depozitar al mai multor fabrici din țară și America.

Prospecte, preliminare și desemnuri se trimit gratuit și porto franco.

Atelier artistic pentru pictarea sticlei și mozaicuri de sticlă venețiană!!

PALKA JOZSEF
BUDAPESTA, VII., BAROS-UTCA 59.

Fondat în anul 1894.

Pregătește în stil modern
ferestri colorate:

pentru biserici în execuție simplă și artistică.

▲▼▲▼▲▼▲▼▲▼
Mozaicuri venețiene
:- de sticlă. :-

Icoane pentru altar, ornamente și statuiete pentru pereți în execuție artistică din material venețian. Modele și prospecte trimitem gratuit. La cerere mă prezint în persoană pentru luarea în primire a lucrărilor. Telefon 62-32.

Abonați „TRIBUNA POPORULUI”
cea mai bună și mai ieftină foaie populară.